

[28th August 1961]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : இந்த இரண்டாவது, முன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே பல முன்னேற்றங்கள் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ்களுக்கு கட்டிடங்களும் தேவைப்படுகிறது. அப்படித் தேவைப்பட்டும், இன்னும் கட்டிடங்கள் கட்டாமல் காடகை கட்டிடத்திலே இருப்பதால், புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான முயற்சிகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(பதில் இல்லை.)

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

II.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ADJOURNMENT MOTION.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, has given notice of an adjournment motion which will be taken up to-morrow.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CITY MUNICIPAL (AMENDMENT) BILL, 1961.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1961.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras City Municipal (Amendment) Bill, 1961.’

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON : Sir, I introduce the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR THE YEAR 1961-62.

DEPUTY SPEAKER : We will now take up the general discussion on the Demands for Grants for further expenditure for the year 1961-62 and voting on Demands afterwards.

The Hon. Minister has already circulated his speech.

SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1961-62-ம் ஆண்டுக்கான இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதில் சில நல்ல திட்டங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். உபமான்யக் கோரிக்கைகள் இதற்கு முன்னால் சட்ட

28th August 1961] [Sri S. M. Annamalai]

மன்றத்திற்கு முன் சமர்ப்பிக்கப்படும்பொழுது, முன்னமே செய்யக் கூடிய காரியங்களை செய்யத் தவறிய காரணத்தினால் மேலும் மான்யம் தேவை என்ற முறையில் அமைந்திருந்ததைப் பார்க்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது சில புதிய திட்டங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டி உபமான்யம் கோரப்படுகிறது.

அமெரிக்காவிலிருந்து 3 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பால் பவுடர் 'கேர் ஆர்கனைஸேஷன்' மூலம் நமக்குக் கிடைத்திருப்பதை, இந்த மாநிலத்தில் விநியோகம் செய்வதற்கு 'ஸ்டாப்' முதலிய வகையில் அட்வான்ஸாக ரூ. 2,80,500 கோரப்படுகிறது. 'ஸ்டாப்' போன்ற வகையில் மேலும் எவ்வளவு செலவாகும் என்று இப்பொழுது நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. 3 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பால் பவுடர் முதலியவைகளை விநியோகிப்பதற்கு வேண்டி அட்வான்ஸாக ரூ. 2,50,000-க்கு மேல் செலவு செய்யக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது அனாவசியமான செலவு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குப் பதிலாக, பஞ்சாயத்து போர்டுகளிடத்தில் இந்த பால் பவுடர் விநியோகத்தை ஒப்படைத்துவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி 3 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள உணவுப்பொருள்களை சிறு குழந்தைகளுக்காக அமெரிக்காவிலிருந்து இந்த மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டு தலை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதேசமயத்தில் சற்று கவனமாக இருந்து அதற்கான செலவை குறைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே வெள்ள நிவாரணத்திற்காக ரூ. 25 லட்சம் கோரப்படுகிறது. முன்பு சொன்னபொழுது ஏறத்தாழ ரூ. 35 லட்சம் மதிப்புள்ள நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கும் என்று சர்க்கார் சொன்னார்கள். இப்பொழுது சட்டமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையைப் பார்த்தால் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு சேதம் விளைவிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று இப்பொழுது சொல்லுகிறார்கள். முதலில் சொன்ன நஷ்ட மதிப்பீடு ரூ. 35 லட்சம், இப்பொழுது சொன்னது ரூபாய் ஒரு கோடி. ரூ. 35 லட்சம் என்று மதிப்பிட்டபொழுது இந்த உபமான்யம் ரூ. 25 லட்சம் வேண்டும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது நஷ்டம் ஏறத்தாழ ரூ. 1 கோடி அளவுக்கு இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்படுவதால் இன்னும் அதிகமாக செலவு ஆகலாம். ஆகவே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமக்கு ஏதாவது நிவாரண உதவி கிடைக்குமா? அல்லது எல்லாவற்றையும் இந்த மாநில சர்க்கார்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா என்ற நிலையை சட்டமன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நஷ்டத்தை மத்திய சர்க்கார் பகிர்ந்துகொள்ளக் கூடிய நிலையில் இருக்கும்போது, நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் நிலைமை என்னவென்பதை விளக்கவேண்டும்.

[Sri S. M. Annamalai] [28th August 1961]

நான் ஒரு டாகுமென்டரி பிலிம் பார்த்தபொழுது மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள வெள்ள சேதத்தை அதிகமாக காண்பிக்கிறார்கள். நம் முடைய மாநிலத்தில் வெள்ளச் சேதத்தை குறைத்துக் காண்பிக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால் நமக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதிகமாக நிவாரண உதவி கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிவாரண உதவி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நாம் ஏதாவது பெற முடியுமா என்பதையும், எந்த அளவுக்கு நம்மால் பெறமுடியும் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதுபோலவே க்ஷயரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ரூ. 50,000 செலவிட வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்காக இந்த பட்ஜெட்டில் ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. க்ஷயரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பணம் தரும்பொழுது மிகவும் ஏழையாக இருக்கக்கூடியவர்களாகப் பார்த்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நல்ல வசதி உள்ளவர்களுக்கு சிபார்சின் பேரில் உதவி செய்யக்கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், சிபார்சின் பேரில்தான் இப்பொழுது எல்லாம் நடக்கிறது. எது வேண்டுமானாலும் உண்மையாகவே நியாயமான முறையில் பாமர மக்களுக்கு உதவி கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, பாமர மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காக வேண்டி 1960-61-ல் ஒதுக்கப் பட்ட பணம் அப்பொழுது செலவு செய்யப்படவில்லை.

“The Government have therefore sanctioned the purchase of new tractors and bulldozers both from the U.S.S.R. and the U.S.A. at a cost of Rs. 25 lakhs during the year 1960-61. As no expenditure could be incurred during the year 1960-61, the incurring of an expenditure Rs. 25,00,000 during the year 1961-62 has been sanctioned. A sum of Rs. 10 lakhs is included in the Supplementary Estimates. Additional expenditure required, if any, will be met by reappropriation from savings within the grant.”

1960-61-ம் ஆண்டில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அந்த ஆண்டில் செலவு செய்யப்படவில்லை. அப்பொழுது ‘பாரின் எக்ஸ்ட்ரன்ஸ்’ கிடைக்காததால் அந்தப் பணம் செலவு செய்யப்படாமல் விடப்பட்டதா? ‘பாரின் எக்ஸ்ட்ரன்ஸ்’ இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிறதா? 1961-62-ம் ஆண்டில் இப்பொழுதுதான் இதற்காக ரூ. 10 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாவது எல்லா டிராக்டர்களும் வாங்கப்படுமா? இந்த விளக்கத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1961-62-ல் கூட ‘ஓரிஜினல் எஸ்டிமேட்டில்’ இது சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம், ‘பாரின் எக்ஸ்ட்ரன்ஸ்’ முன்னதாக கிடைக்கும் என்று அப்பொழுதே தெரிந்திருந்தால். அதை விடுத்து இப்பொழுது ‘சப்ளிமெண்டரி எஸ்டிமேட்டில்’ சேர்க்கப்

28th August 1961] [Sri S. M. Annamalai]

பட்டு வந்திருக்கிறது என்றால் ஆச்சரியப்படக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. இதற்கு ஏன் இவ்வளவு காலதாமதம்? ஏன் இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டில்தான் சேர்க்கப்பட்டது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து பேசும் வகையில், இதிலுள்ள சில முக்கியமான அம்சங்களைச் சொல்லி, இன்னும் இதிலுள்ள கொஞ்சம் குறைபாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் இந்தப் பால் பவுடர் விநியோகத் திற்காக ரூ. 3 லட்சம் அட்வான்ஸாக செலவாகுமா என்று கேட்டார்கள். 3 கோடி ரூபாய் மதிப்பு உள்ள உணவுப்பொருள் இதர தேசத்திலிருந்து நமக்கு இனமாக வரும்பொழுது, அதை நாம் ஒழுங்கான முறையில் விநியோகம் செய்வதற்காக அதில் 100-ல் ஒரு பங்கு கூட செலவு செய்யக்கூடாது என்று சொன்னால், அந்த உணவுப் பொருள்களை வாங்கி எந்த வகையில், நல்ல முறையில் சிக்கனமாக எல்லோருக்கும் உபயோகப்படும்படியான வகையில் விநியோகிக்க முடியும் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. ஏற்கனவே இனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட பால் பவுடர் விநியோக விஷயத்திலே திருட்டுத்தனங்கள் நடந்து, வேறு இடங்களில் போய் அவை குவிந்து, பிளாக் மார்கெட்டில் விற்கப்பட்டது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு கேஸ்கள் நடத்தப்பட்டன. ஏற்கனவே பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவர்கள் அந்த வேலைகளையே சரிவர செய்ய முடியாததால் பிற்போக்கான கிராமங்கள் அதே நிலையில் இருக்கும்பொழுது, அவர்களிடம் பணம் இல்லாமல் ஜாஸ்தி வரி போட்டு வசூலிப்பதற்கு பஞ்சாயத்து ஆக்டில் வழி வகை செய்யப்பட்டிருக்கும்பொழுது, அவர்களுக்கு மேலும் ஜாஸ்தி தொல்லைகள், வேலைகள் கொடுத்தால், அவை சரிவர நடக்காது. வெளி தேசத்திலிருந்து நமக்கு இனமாகக் கிடைத்த உணவுப் பொருள்கள் நல்ல வகையில் ஒழுங்காக செலவு செய்யப் படவில்லை என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு ஏற்படுவதற்கு நாம் இடம் அளித்தால், அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியினால் இப்பொழுது நமக்கு கிடைத்ததுபோல பின்னால் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு போய்விடும். ஆகையினால் இது விஷயத்தில் கொஞ்சம் செலவு கூட ஆனாலும்கூட, நமது மாநிலத்திலும் சரி, இதர மாநிலங்களிலும் சரி, வெளி தேசங்களிலும் சரி இதைப்பற்றி ஒன்றும் புகார் ஏற்படாத வழிக்கு நாம் இதை சரிவர விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ள நிவாரணம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அடைந்த நஷ்டத்துக்கு முதலில் ஒரு மதிப்பு போட்டார்கள். அதுவும் ஒரு மதிப்புத்தான். இப்பொழுது நஷ்டம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு இருக்குமென்று ஒரு மதிப்பு போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவும் ஒரு மதிப்புதான். அதுகூட வெள்ள நிவாரணத்திற்கு நிச்சயமாக எவ்வளவு செலவாகும் என்று இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. வெள்ள

[Sri R. Srinivasa Iyer] [28th August 1961]

நிவாரண காலத்தில் என்ன நடந்தது, எவ்வளவு வேகமாக நிவாரணம் பண்ணியிருக்கிறோம் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். சில பேர்கள் 50,000 ஏக்கர் குறுவைப் பயிர் நாசமடைந்து விட்டதாக கணக்குப் போட்டு அனாவசியமாக scare பயமுறுத்தி விடுகிறார்கள். உண்மையிலே சாகுபடி கணக்கைப் பார்த்து, எவ்வளவு ஏக்கர் குறுவை சாகுபடி குறைந்துபோயிற்று, எவ்வளவு ஏக்கர் குறுவை சாகுபடி ஏற்கனவே நாற்று நட்டு நஷ்ட மேற்பட்டது என்பது தெரியவரும். ஒரு திட்டப்படி அதற்காக உள்ள செலவு இப்பொழுது கேட்கப்படுகிறது. நல்ல வேளையாக இந்த வெள்ளம் குறுவை சாகுபடி ஆரம்பத்திலேயே வந்தது. ஜாஸ்தி நஷ்டமிருது. இந்த மாதிரி அவசியப்பட்டபோது உபமானியக் கோரிக்கைகள் வருவது, மாநிலத்தின் எல்லா நன்மைகளையும் கவனிக்க உதவுவதால், இது ஜாஸ்தியில்லை. குறைவும்தான் இல்லை. வெள்ள நிவாரணம் சம்மந்தமாக வேறொரு விவாதம் வர இருப்பதால், அதைப்பற்றி பிறகு பேசுகிறேன்.

அக்ரிகல்ச்சரல் ஸ்கூல்கள் உணவு உற்பத்தியில் மிக்க அவசியமானதுதான். நேற்றுக் கூட மத்திய சர்க்கார் அமைச்சரவர்களும், நம் மாநில அமைச்சரவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள், உணவு உற்பத்தியை பெருக்கி இருக்கவேண்டும், ஜாஸ்தியாக உணவு உற்பத்தி பண்ண, விவசாயிகளுக்குள்ளே (mechanisation) அவசியமென்று. இந்த மெகானைசேஷன், உதாவது பொதுவாக இயந்திரங்களை வைத்து விவசாயத்திற்கு உபயோகிப்பது சம்மந்தமாக ஸ்கூல்கள் வைத்து, அவைகளை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அந்தந்தத் தொகுதியிலே, கிராமங்களிலே போய், பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்து 3 மாதம், 6 மாதம் ஆகி, ட்ரெயினிங் ஆனபிறகு, அப்படி ட்ரெயினிங் அடைந்தவர்கள் விவசாயத்திலேயே ஈடுபடும்படி தூண்ட வேண்டியது நம் கடமை. அப்படிக்கில்லாமல், ட்ரெயினிங் ஆனவுடனே, எனக்கு மெஸஞ்ஜர் வேலை கொடு, அட்டென்டர் வேலை கொடு என்று கேட்டால், நாம் சிபாரிசு பண்ணாமல் இருக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நாம் செய்தது நற்பணியாக இருக்கும்.

ஆர்க்கியாலஜி என்று நம் மாநிலத்தில் புதிதாக ஒரு டிபார்ட்மென்ட் நிறுவ ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அது மிகப் போற்றக்கூடியது. நல்ல கோவில்களும், கல்வெட்டுகளும் அதிகமாக உள்ளதாகவும், தனிப்பட்ட ஆர்க்கியாலஜி டிபார்ட்டு மென்ட்டு அவசியம் உள்ளதாகவும் உள்ள ஒரு இடம் உண்டென்றால் அது நம் தமிழ்நாடு தான். ஏராளமான ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் கட்டப்பட்ட கோவில்கள் இங்கே நிறைய இருக்கின்றன. கல்வெட்டுகளும் நிறைய இருக்கின்றன. சரித்திரத்திற்குக்கூடப் பயன்படக்கூடிய பல கல்வெட்டுகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது இதற்காக ஒரு டிபார்ட்மென்ட் இங்கே ஏற்பாடு ஆகி இருக்கிறது. அதற்காக அதிகாரிகளை ஏற்படுத்த வேண்டியது நல்லதுதான்; அது வரவேற்கத்தக்கது. இந்த ஆர்க்கியாலஜி டிபார்ட்மென்டை

28th August 1961] [Sri R. Srinivasa Iyer]

விஸ்தரிக்க வேண்டும். பல கல்வெட்டுகளில் எழுத்துக்கள் அர்த்தம் புரிந்துகொள்ளப்படவில்லை, வெட்டியே எடுக்கப்படவில்லை. அவைகளை எல்லாம் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் செக்யூரிடி ரோடுகள் என்று போட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி என்னுடைய பட்டுக்கோட்டை தொகுதியில் அநேக இடங்களில் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் ரோடுகளை விஸ்தரிக்கக் கொடுத்திருக்கும் பணம் போதாது. இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே, விருத்தி செய்யப்பட்ட ரோடுகளை சரியானபடி பஞ்சாயத்துக்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பராமரிக்காவிட்டால், இந்த 10 வருஷ காலமாக ஏற்பட்ட டெவலப்மெண்ட் அடியோடு போய்விடும். புதிதாக ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அதன்படி, 10 கோடியை வில்லேஜ் ரோடுகளுக்காக, அவைகளின் டெவலப்மெண்டுக்காக, ஒதுக்கி, அதிலிருந்து 3-வது 5 வருஷ திட்டத்துக்கு 1½ கோடி வீதம், இந்த எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் தனித்தனியாக, ஹைவேஸ் சிப் இஞ்சினியரிடம் கொடுத்து இந்த ஐந்து வருஷத்தில், வருஷம் 1-க்கு 30 லட்சம் ரூபாய் வீதம் வகுத்து, இந்த கிராம ரோடுகளை டெவலப் செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். செமண்ட்-காங்கிரீட் ரோடாக இருப்பதை, தார் ரோடாக இருப்பதை மவுண்ட் ரோட் போல மேலும் மேலும் நல்ல ரோடாகச் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. அப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான். இருந்தாலும், அவைகளையே மேலும் மேலும் நல்ல ரோடுகளாக்காமல், கிராமங்களில் இன்னும் வண்டிகளைக் கீழே இறங்கித் தள்ளும் நிலைமையில் உள்ள மண் ரோடுகளை வண்டியோ, பஸ், மோட்டார்களோ துரிதமாக போகும் அளவுக்கு, செப்பனிடக்கூடிய அளவுக்கு சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிப் என்ஜினியருக்கு கிராம ரோடுகளைப் பராமரிக்கக் கூடிய அளவில் சர்க்கார் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமாக என்பகுதியில் ஜீப்புகள்கூட போக முடியாத அளவில் இன்னும் சில ரோடுகள் வெறும் மணலாக இருக்கின்றன. காலகம்-ஆவுடையார்கோயில், முத்துப் பேட்டை-மீமிசல் ரோடுகள் முக்கியமானவை. அவை மணல் ரோடுகளாக இருக்கின்றன. இதில் 68 மைல் நீளம் உள்ள ரோடை பஞ்சாயத்து யூனியன் பராமரிக்க முடியுமா என்றால், முடியாது. ஆகவே, இன்னும் அதிகமாகப் பணம் கொடுத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பராமரிக்கும் நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறந்தாங்கி தாலுகா, நற்பவளக்குடி, மற்றும் பல ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய வெள்ளாற்றில் ஒரு அணை கட்ட, சாங்ஷனாகி டோக்கன் கிராண்ட் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது 13 கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை கொடுக்கும் திட்டம். இதனால், 7,000 சொச்சம் ஏக்கர் நஞ்சைநிலமும், 2,000 ஏக்கர் தரிசு நிலமும் தண்ணீர் பாசனம் அடையக்கூடிய ஒரு திட்டம். இம்மாதிரி

[Sri R. Srinivasa Iyer] [28th August 1961]

மைனர் இரிகேஷன் திட்டங்கள் ஏராளமாகப் பாக்கியிருக்கின்றன. பட்டுக்கோட்டை பிராந்தியத்தில், அக்னியாறு, பாப்பாங்கனியாறுத் திட்டங்கள் இன்னும் பெண்டிங்காக இருக்கின்றன. சாகுபடி காலத்தில் சாங்ஷன் செய்தால், அடுத்த க்ளோஷர் ஸீஸனில், ஸம்மரில் எடுத்து நடத்த முடியும். அக்னியாறு திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பாலங்கள் கட்ட வேண்டிது மிகவும் அவசியம். பாலங்கள் இல்லாவிட்டால் பல மைல்கள் சுற்றிச் சுற்றிப் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆற்றின் குறுக்கே, “ஹார்ட்-பெட்டாகச்” செய்வது நல்லது. கடுமையான தரையாகச் செய்து விட்டால், ஆற்றில் வெள்ளம் வரும் காலங்களில், தண்ணீர் மேலாக ஓடிவிடும். தஞ்சாவூர் கிழக்குப் பகுதியில் முத்துப்பேட்டை to மீமிசல் ரோடில் அம்மாதிரி செய்யலாம். வட நாட்டிலே பல இடங்களிலே அம்மாதிரி “ஹார்ட்-பெட்” தான் இருக்கிறது. பாலமே கட்ட முடியாதோ என்னவோ. அம்மாதிரி நல்ல முறையிலே இவைகளை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு வணக்கம் தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமானியக் கோரிக்கையைக் குறித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதத்தில், ரூ. 9 லட்சத்திற்கு மேல், உடையார்பாளையத்தில்தான் ஊற்றுக் கிணறுகள் தோண்ட அனுமதி தரப்பட்டது. வேலை துவங்க ஓர் ஆண்டுக்குமேலும் ஆகி, இப்பொழுதுதான் 10, 20 நாட்களுக்கு முன் கிணறு தோண்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தாமதத்திற்குக் காரணம், பவர் ட்ரில்கள் கிடைக்கவில்லை என்பது. இம்மாதிரி பவர் ட்ரில்கள் இல்லாத குறை நம் நாட்டில் மிக்க அதிகமாக இருக்கிறது. நெய்வேலியிலிருந்து வருகிறது, வருகிறது என்று சொல்லி, இரண்டு ட்ரில்கள் அனுப்ப முடிவு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஒரு பவர் ட்ரில் வந்தது. வேலை துவங்கி சில நாட்களில் அது பழுதாகி விட்டது. அது வேலையில்லாமல் இருக்கிறது. ஒரே ஒரு கிணற்றில் நல்ல ஊற்றுக் கண்டிருக்கிறது. ரூபாய் 9 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகையில், 15 ஆயிரத்திற்கு மேல் செலவு ஆகாமல் இருக்கிறது. மேற் கொண்டு தொகை முழுவதையும் செலவழிக்க துரிதமாக ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். மற்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய, அன்னியச் செலாவணி நெருக்கடியைச் சமாளிக்க வழிவகைகள் செய்து, பவர் ட்ரில்களைக் கொண்டுவர ஏற்பாடுகள் செய்தால்தான், இந்த தாலுகாவில் நீர் வளத்தைப் பெருக்க நல்ல வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும் என்பதை உணரவேண்டும்.

இப்பொழுது வெள்ளம் ஏற்பட்டு அதிகச் சேதம் விளைந்திருக்கிறது. கொள்ளிடத்தின் தண்ணீரால், அதிகச் சேதம் தஞ்சாவூரில்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஜில்லாதான் அதிகம்

28th August 1961] [Sri K. R. Viswanathan]

பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உடையார்பாளையம் தாலுகாவில், கொள்ளிடத்தினால் அப்படிச் சேதம் விளையவில்லை. உடையார் பாளையம் உயர்ந்த மேட்டுப்பாங்கான பிரதேசம். அங்குள்ள பொதுமக்கள் கேட்கிறார்கள், இவ்வளவு வெள்ளத் தண்ணீரும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைக் கடந்து கடலிலே சென்று விடுகிறதே, ஏன் அந்தத் தண்ணீரை வரண்ட பிரதேசமான எங்கள் தாலுகாவுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று. இத்தகைய வெள்ளத் தண்ணீர், உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுகாக்களுக்குப் பயன்படும். ஆகவே, காவேரியில், ஜேடர்பாளையம் போன்ற இடங்களில், பெரிய அணைகட்டி, வாய்க்கால் வகுத்தால், அது நாமக்கல், பெரம்பலூர், உடையார்பாளையம், முதலிய இடங்களில் உள்ள பல ஏரிகளில் தண்ணீர் தேக்கி வைக்க உதவும். ஆகவே, இந்த வெள்ள நீரெல்லாம், காவேரி கொள்ளிடத்தில் விடுகாமல், ஜேடர்பாளையம் போன்ற இடத்தில் ஒரு அணையைக் கட்டி உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் தாலுகாக்களுக்கு பயன்படும்படி உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமெரிக்காவிலிருந்து “கேர்” இயக்கம் பால் பொடி, மற்றும் எண்ணெய், வெண்ணெய் இவைகளை இனாமாகக் கொடுக்கிறது. ரூபாய் 3 கோடி கொடுத்து, அந்தப் பொருள்களை நாம் வாங்கிக் கொள்வது மகிழ்ச்சிதான். அதுமாதிரி விஷயங்களில் சில லட்ச ரூபாய்கள் அதிகமாகச் செலவு செய்தாலும் அக்கரையில்லை. ஆனால், அப்படி வரும் பொருள்கள் நம் நாட்டிலே எங்கும் பரவலாகச் செல்லுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குத் தெரிந்த அளவில், இவைகள் 5,000-க்கு மேற்பட்ட ஜனத் தொகை உள்ள இடங்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. குறைந்த ஜனத்தொகை உள்ள இடங்களில், அங்கேயிருக்கும் மாணவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்படக்கூடாது என்றிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் இவ்வளவு இன்னிள்ள பொருள்கள் கொடுக்கப் படக் கூடாது என்றிருப்பதாக அறிகிறேன். அம்மாதிரி ஏதாவது கட்டுப்பாடு இருக்குமேயானால், அத்தகைய கட்டுப்பாடு இருத்தல் கூடாது. எந்த கிராமமாக இருந்தாலும் சரி, அங்கேயுள்ள அனைத்து இல்லங்களுக்கோ அல்லது மாணவர் விடுதிகளுக்கோ உதவி அளிக்க வேண்டும். சிறு கிராமமாக இருந்தாலும்கூட, அதை ஒதுக்காமல் நமக்கு கிடைக்கிற நன்கொடைப் பொருள்களை, மாணவர்கள் எங்கிருந்தாலும் அவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்வது மிகவும் அவசியம் என்று நமது அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது நாட்டிலே இப்பொழுது பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கே பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்ஸில்களிலே இருக்கிற மருத்துவ விடுதிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தப்போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி எடுத்து நடத்துவதை ஒரு போற்றக்கூடிய செயல் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி எடுத்துக் கொள்ளும்பொழுது அங்கே இப்பொழுது வேலை செய்துக்கொண்டிருக்கிற டாக்டர்களின் கதி என்ன ஆவது என்பதைப் பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அத்தகைய

[Sri K. R. Viswanathan] [28th August 1961]

மருத்துவர்களிலே எல்.ஐ.எம். படித்தவர்களை மட்டும் ஒதுக்கி வைத்து அவர்கள் கிராமப்புற ஆஸ்பத்திரிகளில்தான் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லையிலும் ஒரு லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அம்மாதிரி 375 பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களிலே இருக்கிற லோகல் பண்ட் டிஸ்பென்ஸரிகளிலே வேலை செய்கின்ற எல்.ஐ.எம். படித்த அத்தனை பேர்களையும் அகற்றி அவர்களை கிராமப்புறங்களுக்கு போகச் சொன்னால் அவர்களுடைய சர்வீஸ் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் அவர்களுடன் கூட வேலை செய்கின்ற ஜி.ஸி.ஐ.எம்., எல்.எம்.பி. படித்த மருத்துவர்களுக்கு அரசாங்கம் அங்கீகாரம் கொடுத்து, அவர்களை அரசாங்க மருத்துவர்கள் என்று எடுத்துக்கொள்ள இசையும் பொழுது, ஏன் இந்த எல்.ஐ.எம். படித்த டாக்டர்களை மட்டும் ஒதுக்கி வைத்து, அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் சர்வீஸில்தான் இருக்கவேண்டும், கிராமப்புற ஆஸ்பத்திரிகளில்தான் வேலைசெய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. இருந்தாலும், இதுவரையிலும் அவர்கள் எந்த ஆஸ்பத்திரியிலே வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்களோ அதே ஆஸ்பத்திரிகளிலே அவர்களை வேலை செய்ய அனுமதித்து, அரசாங்க அதிகாரிகளாக அவர்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI T. K. SUBBIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுகையில் இன்னும் சிறந்த முறையிலே சில காரியங்கள் நடைபெறாமல் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நல்ல நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே போற்றத்தக்க முறையிலே செய்திருப்பதைக் கண்டு பெருமைப்படுகிறேன். அதே நேரத்திலே பல ஆண்டுகளாக முறையிட்டும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போன்ற திட்டத்திலேகூட சேர்க்கப்படாமல் திருமாவூரிலே பாலம்கட்டாமல் காலம் கடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பல சந்தர்ப்பங்களிலே கேட்கும்பொழுது, திட்டம் உருவாகிக் கொண்டு இருக்கிறது, என்டிமேட் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று எல்லாம் சொல்லி காலம் கடத்தி கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே சீக்கிரத்திலேயே இந்தப் பாலத்தைக் கட்டி முடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே, குறிப்பாக உடைப்பு ஏற்பட்டால் அந்தப் பகுதிக்கு மட்டும் நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்ற வகையிலே இப்பொழுது நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதே மாதிரி எந்தப் பகுதிகளிலெல்லாம் தண்ணீர் எதிர்த்து உள்ளே வந்து அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பகுதிகளிலும் நிவாரண வேலை நடைபெறவேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே நந்தியாறு, கூழையாறு

28th August 1961] [Sri T. K. Subbiah]

ஆகிய ஆறுகளிலே கொள்ளிடத்திலிருந்து, ஷட்டர் பலகைகள் இல்லாத காரணத்தால் தண்ணீர் எதிர்த்து ஊருக்குள்ளே வந்து அதன் காரணமாக மணல் மேடிட்டு 1,000 ஏக்கர் நிலம் சாகு படிக்கு லாயக்கில்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது மக்களாகவே அந்த மண்ணை அகற்றி தண்ணீர் ஓரளவுக்கு வருகிறது. ஆனால் நிரந்தரமாக ஷட்டர் பலகைகள் போடுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொள்ளிடக்கரையிலே பல வருஷங்களுக்கு முன்பு போடப்பட்ட ஷட்டர் பலகைகள் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்த மாதிரி வெள்ளம் ஏற்படும்பொழுது தண்ணீர் எதிர்த்து வந்து அதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் உடனடியாக பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கொள்ளிடப் பகுதியிலே ராமநல்லூர் போன்ற தீவுகள் இருக்கின்றன. அந்த கிராமவாசிகள் வெள்ளத்தின் காரணமாக நிலங்களை எல்லாம் இழந்து வீடுகள் இடிந்து போன நிலையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்களாகவே ஊரை விட்டு வெளியேறுவதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள். உடனடியாக அவர்களை அந்தக் கிராமத்திலிருந்து வெளியேற்றி தக்கதொரு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கரையை பலப்படுத்துவதற்காக கிழக்கு சமுத்திரத்திலிருந்து லோயர் அணைக்கட்டுவரை கரையை பலப்படுத்தி போக்குவரத்து வசதியுள்ளதாகச் செய்வதற்கு தனியாக ஒரு டிவிஷன் சாங்ஷன் செய்து இருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் பொழுது மருதையாறு வரையிலும் கரையைப் பலப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI A. NESAMONY : Mr. Deputy Speaker, Sir, while welcoming this Supplementary Demand, I just want to place before the Hon. Minister certain problems which were peculiar to Kanyakumari district and these problems still remain unsolved.

I bring to the notice of the Government that the integration of the services which have been affected especially in the Education Department have not been solved for the past many years and no solution has been found to solve this problem. I, therefore, request the Government to take early steps to solve all these problems that are facing the teachers in that area.

First, their problem of Tamil Higher or vernacular Malayalam higher trained teachers to be equated with that of S.S.L.C. trained teachers. Arguments have been advanced, evidences have been produced, representations have been made to show that in the erstwhile Travancore-Cochin State the two sets of teachers have been treated on par. I wish that the Government should peruse the documents that have been submitted for information and pass orders as early as possible.

[Sri A. Nesamony] [28th August 1961]

Secondly, there is the question of fixation of the grade. It is a vexed problem. There are no corresponding qualifications or examinations in the Madras State as those that prevailed in the erstwhile Travancore-Cochin State. Therefore, we shall have to be guided only by the teachers licence that have been granted to the teachers in fixing their grades. In the matter of fixation of the grade, it has to be taken into account what are the classes up to which they were enabled or licensed to teach. If this is settled according to the licence that has been issued to the teachers, it would be in accordance with the provisions of the States Reorganization Act for when there is no equivalent category it is their duties and responsibilities which should determine the grade. Where there is no possibility to equate the post with the corresponding post in the transferred territory and if that principle is admitted and adopted, I think the solution is so easy and a large number of teachers who are not under the new recognized scheme either as Secondary Grade or even licensed to teach the subject or class will be enabled to teach the subject at the class as enumerated in the licence that is granted to the teachers and that was to determine the grade.

I wish the Government will take early decision because the majority of the teachers are affected and their grades are not fixed, their salaries are not fixed. So what happens is, that one District Educational Officer disburses the salary at a certain rate, the next District Educational Officer a few days after issues an order asking the teachers to refund the salaries that have been given to them. That is the common feature there. Either the Departmental officers are not keen in implementing the orders of the Government, which have fixed their salaries or that they wait to create difficulties for the Government in this matter and create disaffection among the teachers and the Government, I wish the Hon. Minister and the Government to take a very early step to solve this vexed problem.

In the matter of recognizing qualifications, those who have passed the Vidwan examinatoin of the Travancore University are not treated on a par with the 'Vidwan' of the Madras University. This has created a disparity both in the grants, grades and salaries of these teachers. A solution has to be found to this question so that these qualifications which were in existence even before the merger of those parts with the Madras State may be treated on a par with similar qualifications prevailing in the Madras State. These are some of the problems facing the teachers in that area and I wish that the Government may take very early action in the matter.

Reforms are now being introduced in the Kanyakumari district with such speed that they upset the normal course of things prevailing there for over a century. Probably, the Education Officer in charge of the district takes pride and unique distinction in

28th August 1961] [Sri A. Nesamony]

thinking, 'It is I who has started this work in this district for experimentation of these curious ideas'. I wish the Government to look into the matter and afford relief both to the teachers and the people there.

Another matter which I wish to bring to the notice of the Government is about Inter-State Roads. Our roads in the Kanyakumari district are well-maintained and we are really proud of what has been achieved in that direction. There are a few roads which connect the Kerala roads with our roads and our roads with the Kerala roads. In and around Kaliakavilai market, just on the border of the Kanyakumari district, some understanding has to be arrived at between the two States regarding the maintenance of this road, in these enclaves. I specially refer to this road on the boundary which is a beautiful tarred road. From the Kaliakavilai market to the main road, there is a road connecting Parasala-Kollengode. It is very badly maintained and it is impossible for any vehicle to pass on that road. So, I request that some understanding between the two Governments may be arrived at regarding the maintenance of these roads in those enclaves.

As regards the road from Parasala Junction to Panichamood it crosses our territory in certain places and in certain other places, it crosses the Kerala territory. These roads are to be maintained in proper condition. Some agreement has to be arrived at with the Kerala Government over the proper maintenance of these roads.

With regard to another important matter, viz., Floods, we too had a share of the sufferings of the recent floods. But, the first floods could have been averted if only the Public Works Department authorities had been very keen about the Kothayar Dam. Usually, water is let out from the Dam on the 7th Vaikasi. If only this had been done this year also, the situation would have been quite different. If only the Department had let out the water as usual, the first rush of floods would have been arrested at the Dam itself. Thus, the change in the timing has caused this distress to start with.

Secondly, in the Vayacallur area at the mouth of the Kuzhithurai river, the Travancore-Cochin Government had constructed a Flood Bank about a mile in length to prevent the waters of the Kuzhithurai river submerging vast areas. Several of the Engineers visited the area and are of opinion that the Flood Bank must be extended. I request that early steps may be taken by the Madras Government to extend that Flood Bank to prevent the flooding of the Kuzhithurai river in the various seasons at its mouth, so that the villages situated along the Project may be saved. With these few words, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of the House.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற

[Sri R. Krishnasami Naidu]

[28th August 1961]

விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, அமெரிக்க நாட்டிலிருந்து, நம் முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் அமுலில் உள்ள, ஏழை எளிய பள்ளி மாணவர்களுக்கு உணவு அளிக்கப்படும் திட்டத்தோடு அவர்களும் ஒரு அளவு உதவி செய்ய முன்வருவதற்கான ஏற்பாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் செய்ததற்காக அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பால் பவுடர் விநியோகம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், அதற்கான செலவினங்கள் உபமான்யக் கோரிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் செலவினங்கள் ஏதேனும் ஒரு ஸ்தாபனம் அமைத்து, அந்த ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகப் பால் பவுடர் விநியோகிப்பதற்கா, அல்லது பால் பவுடர் விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய இடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கா என்பது தெரியவில்லை. ஒருவேளை, இந்தப் பால் பவுடரைச் சரிவர விநியோகம் செய்வதற்கு என்று அரசாங்க ஸ்தாபனத்தின் மூலமாகவோ அல்லது இனி அதற்காக ஏற்படுத்தக்கூடிய சில திட்டங்களின் மூலமாகவோ விநியோகிப்பது என்று இருக்குமானால், அந்த முயற்சியைக் கைவிட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் மூலமாகவே இந்தப் பால் பவுடரை விநியோகிக்கச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்கும்.

கடந்த பல்லாண்டுகளாக பால் பவுடர் விநியோகம் சம்பந்தமாக ஏற்பட்டுள்ள ஒழுங்கினங்கள் பற்றிய எண்ணங்கள் இன்னும் பொது மக்கள் மனதிலிருந்து மறைந்தபாடினவை. அந்த அளவு பால் பவுடர் விநியோகம் சம்பந்தமாக குறைபாடுகளைச் சென்ற காலத்தில் நாம் கேள்விப்பட்டோம். இப்பொழுது இந்தப் பால் பவுடர் விநியோகத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டதை நான் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய மனதிலே தோன்றுவது—பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் எல்லையிலுள்ள எல்லாவிதமான ஆரம்பப் பள்ளிகளும்—தனியார் நடத்துவதும்—ஸ்தாபனங்கள் நடத்துவதுமான எல்லா பள்ளிகளும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களினுடைய ஒரு அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டதாக இருந்து வருகின்றன. தனியார் நடத்தும் பள்ளிகளுக்கும், தாங்களே நடத்தும் பள்ளிகளுக்கும் கிராண்டு முதலிய உதவி அளிப்பதைக் கூட பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களே கவனித்து வருகின்றன. அவ்வாறு அதிகாரங்கள் இப்பொழுது பரவலாக்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் சோஷல் எஜுகேஷன் ஆபீஸரும், டெபுடி இன்ஸ்பெக்டரும் சேர்ந்தே பள்ளிகளை மேற்பார்வையிடும் காரியங்களைக்கூட மேற்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்ற நிலைமையும் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கட்டாயக் கல்வித் திட்டம் அமுலுக்கு வந்த இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், ஒரு பள்ளி ஏரியாவிலுள்ள பொதுமக்களும், ஆசிரியர்களும், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும் சேர்ந்து சிறிய சிறிய குழுக்களை கிராமங்கள் தோறும் நாம் அமைத்து வருகிறோம். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் ஏரியாவில் 60,000 அல்லது 70,000

28th August 1961]

[Sri R. Krishnasami Naidu]

ஜனத்தொகையுள்ள ஒரு பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 30 பேர்கள் லிருந்து 60 பேர்கள் வரை கவுன்சிலர்களைக் கொண்டு இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்துத் தலைவரும் பஞ்சாயத்து யூனியன் சவுன் சிலிலே அங்கம் வகிக்கிறார். கிட்டத்தட்ட 500-லிருந்து 3,000 ஜனத் தொகையுள்ள பகுதி ஒரு பஞ்சாயத்தாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவ்வளவு பரவலான பிரதிநிதித்துவம் கொண்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலின் பொறுப்பில் ஆரம்பக் கல்வியை ஒப்படைக்கும்போது, அதற்கான கிராண்டு வழங்கும் அதிகாரத் தையும், ஆரம்பக் கல்வி வளர்ச்சிக்கான பல காரியங்களையும் அதனிடம் ஒப்படைக்கும்போது, பொது மக்களுக்கும் கல்வி சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும் புதிய ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், கடந்த கால அனுபவங்களைக் கொண்டு, எல்லோருடைய பரவலான கவனமும் பால் பவுடர் விநியோகிப் பதில் இருக்கும் நேரத்தில், இந்தத் திட்டத்தைப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலிடம் ஒப்படைப்பது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

அதிலேகூட அரசாங்கம் ஏதேனும் சில ஸ்தாபனங்கள் அல்லது அதிகாரிகள் அல்லது இப்போதுள்ள ஏதேனும் ஒரு இலாகா இப்படிப்பட்டவர்களிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் இந்த விநியோகத்திற்குச் செய்யும் ஏற்பாட்டைவிட சிறந்த ஏற்பாடுகளை அவர்களால் செய்துவிடமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள், “தன்னுடைய வேலையைத் தான் செய்வதாலே தப்பு வந்தாலும் சுதந்திரம் மேலே” என்று சொன்னார். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் பெரிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுக் கொண்டு நடத்த முன்வந்திருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், வேறு ஒரு சில ஸ்தாபனங்கள் மூலமாக பால் பவுடர் விநியோகிக்கப் படும்போது, சில குறைபாடுகள் பொதுமக்களுடைய கண்களுக்கே படாமல்கூடப் போய்விடும். ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் இந்தப் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டால்—ஒவ்வொரு மாதத்திலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் கூடும்போது, அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலோடு ஆசிரியர்களுக்கும், பள்ளி களை நடத்தும் தனியார்களுக்கும் எப்போதும் தொடர்பு இருந்து கொண்டே இருக்கும். பால் பவுடர் எவ்வளவு வருகிறது, எவ்வளவு விநியோகம் ஆகிறது என்பதிலே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து தலைவரும் தங்களுடைய கவனத்தைச் செலுத்துவார். விநியோகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அவர்கள் அறியாமையினால் அல்லது சரியான திட்டம் வகுக்காத காரணத்தால், ஒரு சில குறை கள்தான் ஏற்படுமேயொழிய, கடந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட அத் தகைய சம்பவம் நிகழாது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகையால், பால் பவுடர் விநியோகம் சம்பந்தமான பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கே ஒப்படைக்கப்படவேண்டு மென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Krishnasami Naidu]

[28th August 1961]

அடுத்து, பாலங்கள் கட்டுவது சம்பந்தமாக ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கமே நேரடியாகப் பராமரித்து வரும் சாலைகளிலே பாலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அகலப்படுத்தவும் வலுப்படுத்தவும் வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்றால் பளுவான சாமான்களைக் கொண்டுசெல்லவேண்டியது அவசியம்.

இதே சந்தர்ப்பத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் பராமரிப்பிலே பல ரோடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்களுக்கு நாம் இப்போது ஒதுக்கிவைத்துள்ள பணம், அவர்களுக்கென்று ஏற்படுத்தியுள்ள வருமானம் மிகமிகக் குறைவாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மிகமிக அத்யாவசியமான, போக்குவரத்து இடைஞ்சலாக உள்ள சிறுசிறு பாலங்களைக் கூட அவ்வப்போது ரிப்பேர் செய்துகொள்வதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களினால் முடியாமல் இருக்கிறது. ரோடுகளைப் பராமரிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்காகத் தனியாக நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். முக்கியமாக இன்றைய தினம் பாலங்கள் கட்டுவது, மராமத்து வேலை செய்வது, ரோடுகளைப் பராமரிப்பது ஆகிய வேலைகள் எல்லாம் அதிகாரிகள் தங்களுடைய போக்குவரத்துக்கு சௌகரியமானவற்றைமட்டும் தான் எடுத்துச் செய்கிறார்கள். சௌகர்யமாகப் போய் வருவதற்கான வசதிகள் உள்ள வேலைகளை, திட்டங்களை மட்டும் தான் முதலில் எடுத்துக்கொள்ளும் வழக்கம் அவர்களிடம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. பல உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். அப்படிப்பட்ட பகுதிகளை சௌகர்யம் இருப்பதற்காக முதலில் எடுத்துக்கொள்வது என்பதும், முதலில் எஸ்டிமேட் தயாரிப்பது என்பதும் மிகவும் பொருத்தமற்றதாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பொதுமக்களிடத்தில் இதனால் அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. பொதுமக்களுக்குச் சௌகர்யமாக ரோடுகளை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு போதுமான அக்கறை, கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை என்ற புகார்கள் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இலாகா பூர்வமாக இப்பிரச்சனைகள் கவனிக்கப்பட்டு பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எல்.ஐ.எம். டாக்டர்களைப்பற்றி இங்கு ஒருவர் சொன்னார். அது சம்பந்தமாகவும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இதுவரையிலும் ஜில்லா போர்டின் பராமரிப்பில் இருந்து வந்த வைத்தியசாலைகளை இப்போது மாற்றி அமைப்பதனால் நூற்றுக்கணக்கான பேர்கள் வேலையில்லாமல் வெளியேற்றப்படுவார்களே யானால் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒருவகை செய்தாகவேண்டும். அவர்களும் இதுவரையிலும் வைத்திய சாலைகளில் இருந்து டாக்டர்களாக பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பொருத்தமாக வேறு பயிற்சி ஏதேனும் கொடுத்தாகிலும் வேறு வேலை கொடுத்தாகவேண்டும். இது அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கை. இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். “அந்தக் காலத்தில் இருந்து நானும் இங்கே பணியாற்றி வருகிறேன். இப்பொழுது

28th August 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

பாஸ் செய்து வருகிறவர்கள் எதையாவது பாஸ்செய்துவிட்டுவந்து பிரமோஷனில் போய்விடுகிறார்கள்,” என்பதாக வைத்திய இலாகா தலைமையிலுள்ளவர்கள் குறைபட்டுக் கொள்ள இடமிருக்கக் கூடாது. இதனால் இளந்தலைமுறையினர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த எல்.ஐ.எம். டாக்டர்கள் சம்பந்தப்பட்ட நியாயமான கோரிக்கையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வழி வகுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை யொட்டி சிலவார்த்தைகளை நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். நமது ராஜ்ய முதன் மந்திரி அவர்கள் வயது தளர்ந்தவர்களுக்குப் பென்ஷன் திட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் அதன்படி சௌகர்யமாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற வயது தளர்ந்த மக்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்போவதாகவும் பத்திரிகையில் நான் பார்த்தேன். அது உண்மையிலேயே எந்தமாதிரியான திட்டமாக இப்போது உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது, எந்த மாதிரியான திட்டத்தை உருவாக்க அரசாங்கத்தார் அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள், எப்போது முடிவு செய்யப்படும் என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. இவர்கள் வைத்திருக்கும்படியான திட்டம் யுனிடெட் பிராவின்ஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கும்படியான திட்டமாக இருந்தால் பொருந்தாது. அங்கே 70 வயதுக்கு மேலாக இருக்கக்கூடியவர்கள் ஒரு பகுதி. இங்கே குறைவாக வயதை வைக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அநேகம் பேர்கள் 50 வயதுக்குமேல் இருக்கக்கூடியவர்கள் திடீர் திடீர் என்று சரியான வைத்தியவசதி போஷாக்கு இல்லாமல் இறந்துவிடுகிறார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : I have to draw the attention of the hon. Member to Rule 160 of the Assembly Rules which says—

“ The demands for supplementary or additional grants shall be dealt with as if they were demands for grants :

Provided that the discussion of a demand for a supplementary or additional grant shall be confined to the details of which it is composed ; ”

So, the hon. Member should not refer to any other subject but confine his remarks to the items covered by the demand.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அது இதிலே சேர்க்கப்படவில்லை என்று சொல்ல வருகிறார். (சிரிப்பு.)

DEPUTY SPEAKER : That is not the point. The point mentioned in the Supplementary Demands must be referred to and not any other point.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : அந்தமாதிரியான திட்டம் இருந்தால் இப்பொழுதே சொல்லும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

[28th August 1961]

இரண்டாவதாக வீடு கட்டும் திட்டங்களிலே அரசாங்கத் தாரைத் தவிர அரசாங்க அமைப்பின்கீழ் இருக்கும்படியான கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் தவிர இதர தனி ஸ்தாபனங்கள் வீடு கட்டும் நிலைமையைச் சரிவர செய்துவைக்க முடியவில்லை. அவர்கள் என்ன முயற்சி செய்தபோதிலும் சரியாக இயங்குவதற்கு வழி கிடையாது. சில தனி நபர்கள் தங்கள் பணத்தைச் செலவிட்டு ரோடுகள் போட்டு, விளக்குகள் வைத்து அதிகமான விலைக்கு விற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். பணக்காரர்களைத் தவிர மற்றவர்களால் அதை வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. அதனால் வீட்டின் மதிப்பு உயர்ந்துவிடுகிறதே தவிர சாதாரண வருவாயிலுள்ள நபர்களினால் வீடு கட்ட முடியவில்லை. தொழிலாளர்களுக்குத் தனியாகவே கூட்டுறவு சொசைடி மூலமாக ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று சொன்னால் போதுமான வசதி கிடையாது.

பத்தில் ஒரு பாகம்கூட கட்டுவதற்கு சாத்தியப்படவில்லை. ஏனென்றால் பிராவிடென்ட் பண்ட் திட்டத்தில் போதுமான வசதி கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் இந்த திட்டத்தின்கீழ் போதுமான வசதிகள் எந்த அளவில் செய்து கொடுக்க முடியுமோ, அந்த வகையில் சரியான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அதே சமயத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின்கீழ் இருக்கும் ரயில்வே தொழிலாளர்களுக்கு போதுமான வீடுகள் இங்கு கட்டப்படவில்லை. மற்ற ராஜ்யங்களில் கட்டியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் பார்க்கும்பொழுது ரயில்வே தொழிலாளர்களுக்கு, முக்கியமாக ஸ்டேஷன்களிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குப் பக்கத்திலே கட்டிக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏதோ ஒன்று இரண்டு கட்டியிருக்கிறார்கள். போதுமான அளவுக்கு வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. (குறுக்கீடு.) அதிகமாக வீடுகள் கட்டுவதற்கு நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு என் சிபார்சு செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

சென்னை நகரத்திலே விஸ்தரிக்கப்பட்ட பகுதியிலே அயன்புரம், செம்பியம், அடையார் முதலிய இந்த மாதிரி இடங்களில் பராமரிப்பு ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த இடங்கள் சரியானபடி சீர்திருத்தம் செய்யப்படவில்லை. முக்கியமாக கொசு, ஈக்கள் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் அங்கு பால் டிப்போ சரியான வசதிகளுடன் இயங்காத காரணத்தால்தான் கொசு, ஈ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. செம்பியத்திலும் இம்மாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் வசதியுடன் வாழ்வதற்கு கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகள் இன்னும் முன்னுக்கு வரவில்லை. கார்ப்பொரேஷன் அதிகாரிகளிடம் சொன்னதற்கு அவர்களும் நகரத்தில் உள்ள ஈ, கொசு தொல்லைகளை ஒழிப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பீடித் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டம் நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்க சட்டம் இருந்தபோதிலும் முக்கியமாக

28th August 1961]

[Sri S. Pakkirisami Pillai]

முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த கூலியைக் கொடுத்து அதிகமான வேலையை வாங்குகிறார்கள். இவ்வாறு உரிமையைப் பாதிக்கும் அளவிற்குச் சட்டம் இடம் கொடுக்க வில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கப்போனால், முடக்குவாதம் பண்ணி அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் பீடித் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்யக் கோரிக்கையில் 65 லட்சம்தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவானதுதான். ஆனால் இறுதிப் பரிசீலனை முடிந்து இந்த ஆண்டு முடிவதற்குள் மீண்டும் இறுதியான கோரிக்கை கொண்டுவருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதில் கல்வி சம்பந்தமாகக் கேட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் முக்கமானது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் வெளியூருக்குப் போய் வந்திருக்கிறார். குழந்தைகளுக்கு நன்கொடை வாங்கி வந்திருக்கிறார்கள். வீட்டில் பெரிய மனுஷர் வெளியூருக்குச் சென்று வந்தால் குழந்தைகளுக்குத் தின்பண்டம் கொண்டுவருவார்கள். இதுமாதிரித்தான் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் மூன்று கோடி ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள தின்பண்டங்களை வாங்கி வந்ததற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். இதை வினியோகிக்கும் முறையைப்பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அளவிற்குச் செலவு ஏற்படலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எதனால் இவ்வளவு அதிக ரூபாய் செலவாகும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

CARE—Co-operation for American relief everywhere —ஸ்தாபனத்திற்கு கன்ட்ரிபூஷன் நாம் கொடுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? நம்முடைய துறைமுகத்திலே அவர்கள் அனுப்பிய சாமான்களை இறக்குவதை விட்டு அதை வினியோகிப்பதற்கு இன்னொரு ஸ்தாபனத்திற்கு நாம் கன்ட்ரிபூஷன் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த வினியோகத்தில் ஒழுங்காகவும் சரியானபடி நடப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனக்குக் கொஞ்சம் சந்தேகம் இருக்கிறது. இந்த வருஷத்திற்கு மாத்திரம் கொடுத்து விடுகிறார்களா இல்லை அடுத்த வருஷத்திலும் இதை எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள்? அவர்களுடைய வெகுமானமாக என்ரிச்டு கார்ன் மில்ஸ், பால் பவுடர், அரிசி போன்ற உணவுப்பொருள் நம்முடைய குழந்தைகள் சாப்பிடுவதற்கு அனுப்புகிறார்கள். இதற்குப்பிறகு நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குத் தொடர்ந்து வருமா? ஏதோ 12 போர்ட்டில் 12 சாப்பிடும் பழக்கம் உண்டாவதற்காக இலவசமாக 12 வழங்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்தமாதிரி

[Sri M. Kalyanasundaram]

[28th August 1961]

செய்யாமல் தொடர்ந்து நடக்குமா? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வருஷம் இதைக் கொடுத்துவிட்டு அடுத்த வருஷம் பார்லிமெண்டுக்குப் போய்விட்டால் இது தொடர்ந்து நடக்குமா? ஆறு மாதத்திற்கு இதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு அதன்பிறகு அவர்கள் உடல்நிலை பாதிக்கக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். அமெரிக்காவிலிருந்து இந்த உதவி வருவதால் நான் இம்மாதிரி கேட்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடாது. இன்று காலைகூட ரஷ்யமொழி யூனிவர்சிட்யில் கற்றுக்கொடுப்பதுபற்றி கேள்வி வந்தபோது இந்தக் கேள்வியை நான் கேட்கவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களே இம்மாதிரி வசதிகள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கும்போது, நான் ஒன்றும் சிபார்சு செய்யவேண்டாம். அமெரிக்கா மீது எனக்கு ஒன்றும் விரோதம் கிடையாது. ரஷ்யா மீதும் விரோதம் கிடையாது. நமக்கு அமெரிக்காவின் நல்லுறவும் வேண்டும், ரஷ்யாவின் நல்லுறவும் வேண்டும். அமெரிக்க மக்களும் நண்பர்கள், ரஷ்யமக்களும் நண்பர்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் சரியான பரிசீலனை செய்து குழந்தைகளுக்கு நல்ல சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம்.

இப்பொழுது ஹிந்தி கட்டாயமாக பாஸ் பண்ணியாகவேண்டும் என்றதினால் ஏற்பட்ட அதிருப்தியைப் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிரான்ட்-இன்-எய்ட் டோகன் ஆக 300 ரூபாய் ஸ்தாபனங்களுக்கும், முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் சென்னை கார்ப்பொரேஷனுக்கும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நல்ல ரோட்டுகள், குடிதண்ணீர் விஷயங்கள் இன்னும் மந்தமாகத்தான் இருக்கின்றன. குறிப்பாக திருச்சி, சேலம் போன்ற நகரங்களில் ரோட்டுகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. பெரிய பெரிய பஸ்களும், லாரிகளும் போகக்கூடிய இந்த நாளில் ரோட்டுகளின் தரம் குறைந்து பள்ளம், மேடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. கிரான்ட்-இன்-எய்ட்டை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகரித்து நல்ல ரோட்டுகள் போடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10-30
a.m.

அதோடு கூட மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு, நகரத்தை சுற்றியிருக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு திருச்சி நகரத்தையொட்டியிருக்கக் கூடிய பொன்மலை பஞ்சாயத்து போன்றவைகளுக்கு ரோடு போடுவது, குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பது, சாக்கடை வசதி இவற்றிற்கெல்லாம் அரசாங்கமே பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டு நகரங்களை சுற்றியிருக்கும் அல்லது ஒட்டியிருக்கும் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஒரு திட்டம் கொடுத்து கடனும், மான்யமும் கொடுத்தாவது அவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்குள்ள நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

28th August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

எலெக்ஷன் வேறு வருகிறது. அப்படி தேர்தல் வருகிறபோது எல்லா எம்.எல்.ஏ.-க்களும் நாங்கள் எங்கள் பகுதியில் ரோடு போட்டோம், சாக்கடை கட்டினோம் என்று அஸ்திவாசுக் கல்லாவது போட்டு விட வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசியலுக்கு பயன்படுத்தாது வேலை நடப்பதற்கு எந்தளவு செய்யவேண்டுமோ அந்தளவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசியல் பிரசாரத் திற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்கிறது, அதுபற்றி யோசனைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, அதை வேண்டுமானால் பயன் படுத்திக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை போதுமானதாகயில்லை. நான் கூட சில பஞ்சாயத்துக் கள், முனிசிபாலிட்டிகள் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் மூலம் பல யோசனைகள் அனுப்பியிருக்கிறேன். இரண்டாவது சப்ளிமென்டரி கிரூண்டு வருகிறபோதாவது அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். காப்பிட்டல் அவுட்லே ஆன் ரோட் டிரான்ஸ் போர்ட் ஸ்கீம்ஸ் பேரில் 2,68,800 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதில் முக்கியமான செலவு திருச்சியிலும், கோயம்புத்தூரிலும் பஸ் நிறுத்துவதற்கான டிப்போவும் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அரசாங்கம் போக்குவரத்தை எங்கெங்கு விஸ்தரிக்கிறோமோ அங்கு டிப்போக்கள் கட்டுவது அவசியம். திருச்சியில் இதைக் கட்ட தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற இடம் வெகு தூரத்தில் இருக்கிறது. ஜங்க்ஷனிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரம் போகவேண்டும். இரண்டு மைல் போய்தான் டிப்போவில் நிறுத்தவேண்டும். அப்படி வருகிறபோது ஒவ்வொரு டிரிப்பின்போதும் நான்கு மைல் தூரம் அவசியமாக ஓட்ட வேண்டியவரும். அதனால் அதிக செலவு வீணாக ஏற்படும். இடம் இல்லாவிடில் அந்த இடத்தை எடுக்க வேண்டியது தான். நாலு மைல் தூரம் இருந்தாலும் எடுக்கவேண்டும். ஆனால் ஜங்க்ஷனுக்கு அருகாமையிலே வசதி யான இடம் இருக்கிறபோது அங்கேயே பஸ் ஸ்டாண்ட்டும், டிப்போவும் கட்டினால் அவசியமாக ஒவ்வொரு டிரிப்பிற்கும் நாலு மைல் வீணாக ஓட்டுவதை தவிர்க்கலாம், அதனால் சிக்கனமும் ஏற்படும் என்பதினால் இந்த யோசனை ஆலோசிக்க முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். அங்கு அதற்கு இட வசதியிருக்கிறது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். என்னுடன் அதிகாரிகள் வந்தால் இடத்தை நான் காண்பிக்க முடியும். சில மடங்களுக்கு சொந்தமான நிலம் ஏராளமாக காலியாகயிருக்கிறது. அதை தூறு வருடம் குத்தகைக்கு எடுத்தாலும் கஷ்டமாயிராது. அப்படிச் செய்வதனால் சர்க்காருக்கும் நிறைய லாபம் கிடைக்கும். ஆக, திருச்சியில் சரியான இடத்தைப் பார்த்து பஸ் ஸ்டாண்ட்டும், டிப்போவும் கட்டவேண்டும். இப்பொழுது எடுத்திருக்கக்கூடிய இடத்தில் கட்டுவதானால் அதிகச் செலவாகும், நிலத்தை சீர் திருத்துவதற்குக் கூட. அதையும் ஆலோசிக்கவேண்டும். இன்னும் வேலை தொடங்கவில்லை. அஸ்திவாசுக் உல் கூட போட வில்லை. ஆகவே ஆலோசிக்க சந்தர்ப்பமும், சமயமும் இருக்கிறது.

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th August 1961]

எல்லா நகரிலும் பஸ் நிற்கும் இடங்களை, தனிப்பட்டவர்கள் இடங்களில் போய் எடுத்து அவர்களுக்கு வினா வடகை கொடுப்பதால் செலவு அதிகமாகிறது. சேலத்திலும் டிப்போ நிறுவுவது நிண்ட காலத்தில் பலனளிக்கும். நிண்ட, தூர மார்க்கத்தை நிச்சயம் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் என்ற முடிவிற்கு வந்தபின் இதற்காகவாவது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் படவேண்டும். எல்லாயிடங்களிலும் பஸ் ஸ்டாண்ட், டிப்போ இவைகளை அரசாங்க பஸ்களுக்கு பிரத்தியேகமாக கட்ட வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. மற்றயிடங்களுக்கு அடுத்த கோரிக்கையில் வருமென்று எதிர்பார்க்கிறேன் அடுத்தபடியாக, “பாமின்”, “பாமின் ரிலீப்” என்ற பெயரில் 25 லட்சம் அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். “பாமின்” என்றால் பஞ்சம் என்றுதான் அர்த்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். முன் காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்து வரும் தொகை இது. இந்தக் கோரிக்கைக்கு இந்தப் பெயர் இருக்க வேண்டுமா? பாமின் என்பதை எடுத்துவிட்டு, எதிர்பாராத செலவுகள், “எம்ர்ஜென்ஸி ரிலீப்” என்று பெயரை மாற்றுவது நன்றியிருக்கும். எதிர்பாராத நிவாரணம் என்ற அர்த்தம் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் தலைப்பை மாற்ற வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டியில் கூட அக்கவுண்ட்ஸ் ஜெனரல் கூட பழைய சம்பிரதாயத்தை விட மனமில்லாது ஏன் “பாமின் ரிலீப்” பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். இதற்கு பணம் ஒதுக்காவிட்டால் செலவிட முடியாதா? அப்படி எதிர்பாராத விதத்தில் ஏற்பட்டால் எப்படியாவது சேகரித்துக் கொடுக்கமுடியும். அதற்காக எப்பொழுதும் ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. அனுபவக் குறைவோ அல்லது பழைய சம்பிரதாயம் அதற்கு காரணமோ, தெரியவில்லை, இந்த “பாமின்” என்ற வார்த்தையை நமது அகராதியிலிருந்தே ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த பஞ்சம் போல் இனி வர விடக்கூடாது, அப்பொழுது கஞ்சித் தொட்டி கட்டி வைத்தது போன்ற நிலை வர விடக்கூடாது. இப்பொழுது வெள்ளம் வந்தது. மழை பெய்யாததால் கஷ்டப்படுகிறோம், ஆனால் மழை பெய்ததினால் இப்பொழுது கஷ்டப்படுகிறோம், ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் மழையில்லாதிருந்ததுபற்றி சந்தோஷப்படவேண்டும். இங்கும் மழை பெய்து வெள்ளம் வந்திருந்தால் அதிகப்படியான அளவில் கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும். திருச்சி, தஞ்சாவூர், சிதம்பரம் போன்றயிடங்களில் இவ்வளவு பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டும், இவ்வளவு சுலபமாக போனதுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன். சர்க்கார் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கைகள் எப்படியிருக்கிறதென்று பார்த்தால் 25 லட்சம் ரூபாய் போதுமா என்றால், 25 லட்சம் ரூபாய் போதாது. 25 லட்சம் ரூபாய் நிவாரண வேலைகளுக்காக மட்டும் சொல்கிறேன். நிவாரண வேலைகள், வெள்ளத் தடுப்பு வேலைகள், நிலத்தில் மண் அடிப்பது, இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதில் எந்தவித தயக்கமும் இருக்கக் கூடாது.

28th August 1961] [Sri M. Kalyanasundaram]

இன்னும் அதிகத் தொகை தேவைப்படும், பின்னால் அதைக் கோருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மணல் அடித்த பிரதேசங்களில் மண்ணை அப்புறப்படுத்தி சுத்தம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. காவேரி டெல்டா பகுதிகளில், இந்த வருடம் அல்லது அடுத்த வருடம் கூட தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படுமென்று நினைக்கவில்லை. சாகுபடிக்கு லாயக்கில்லாது பல இடங்கள் இப்பொழுது இருப்பதால் அது நமது உணவு உற்பத்தியை பாதிக்கும். ஆகவே, இதில் எல்லாவித நடவடிக்கைகளும் எடுக்கவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் அதிகம் திருச்சியை விட. எங்கெங்கு நிலம் சாகுபடிக்கு லாயக்கற்றிருக்கிறதோ அங்கு மண்ணை உடனே எடுப்பதற்கு அவசியமானால் அரசாங்க இலாகா அதிகாரிகளை வைத்து தூர் எடுத்து நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளதாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு விவசாயிகளுக்கு எந்தளவு சன்மானம் கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுத்து மிச்சக் கடனை 20 வருடத்தில் வசூலிக்கும் முறையில் துப்புறவு செய்து கொடுத்து அந்நிலங்களை சாகுபடிக்கு லாயக்குள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும். அதிகச் செலவானாலும் பொருட்படுத்தக் கூடாது. திருச்சி ஸ்ரீரங்கம் போன்ற பகுதிகளில் கிராமப்புறங்களிலும், வீடு இழந்தவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 30 ப்ளஸ் 10, 40 ரூபாய் கொடுத்தார்கள், அமைச்சரே நேரில் வந்து கொடுத்தார். அதனால் உள்ள லாபத்தை வைத்துக் கொள்ளட்டும். தேர்தலுக்கு முன்னால் இது வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற குறுகிய நோக்கத்தோடு இதை பார்க்கக் கூடாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்தக் குறுகிய நோக்கம் அவருக்குத் தோன்றுகிறதே என்று வருத்தப்படுகிறேன். அதுவும் கஷ்டத்திற்கு நிவாரணம் அளித்தபோது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நிவாரணம் அளிக்கும் போது குறுகிய நோக்கம் இருக்கக் கூடாது. நமது முதல் அமைச்சர், அண்ணாத்துரை அவர்கள் தொகுதிக்குப் போய் நான் வந்திருக்கிறேன், அண்ணாத்துரை வந்து என்னைப் பார்த்தாரா, மக்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொன்னாரா என்று கேட்டார்கள். நான் கூட வருகிறேன் என்று நான் தந்தி கொடுத்தேன். ஆனால் எப்பொழுது வந்தார், எங்கு போனார் என்று தகவல் சொல்லாது என் தொகுதிக்கு போகிறார்கள். ஜனங்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டாமா? ஆகவேதான் குறுகிய நோக்கம் இருக்கக்கூடாதென்று சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களே நேரில் வந்து கொடுக்கட்டும். வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. கூட அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. கூட இருக்கக்கூடாது என்ற எண்ணம் எதற்காக இருக்கவேண்டும். நான் கூடச் செல்ல முயற்சி எடுக்காதிருந்தால் அது வேறு விஷயம். நான் தந்தி கொடுத்திருக்கிறேன், அப்படி தந்தி கொடுத்தும் எனக்கு தகவல் கொடுக்கவில்லை. என் வீட்டில்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[28th August 1961]

டெலிபோன் இருக்கிறது, கூறியிருக்கலாம். மற்றக் காரியங்களுக்கு என்னை பிடிக்க வேண்டுமென்றால் கட்டாயம் என்னைப் பிடிக்க முடியவில்லையா? ஆக, அரசியல் நோக்கத்தோடு இருக்கக்கூடாது என்று எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன் சில விஷயங்களை இப்போது சொல்வதற்கில்லை. அதைப்பற்றி நேரம் வரும்போது சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொதுவாக விபத்தினால் வீடு, மாடு இவைகளை இழந்த மக்களுக்கு இப்போது கொடுக்கப்பட்டு வரும் 30 ரூபாய், 10 ரூபாய் இப்படியாக 40 ரூபாய் போதுமானதாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இந்த இடங்களை எல்லாம் இந்த தொகையைக் கொண்டு புதுப்பிக்க முடியாது. ஆகவே முனிசிபாலிட்யார் அவர்களிடத்திலும் சொல்லி இன்னும் அதிக அளவில் காலியாக இருக்கின்ற 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் காலி நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து, அதை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்றால் ஆர்ஜிதம் செய்து வீடு மனையாக கொடுக்கக்கூடிய வகையில் ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவ்விதம் எடுத்து அதை இரண்டு சென்ட் அல்லது மூன்று சென்ட் என்று ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுத்தால் ஒருவேளை அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதல்லாமல் இப்போது கொடுக்கக்கூடிய ரூபாயைக்கொண்டு ஒன்றிரண்டு கூரையைப்போட்டுக்கொள்வதால் அவர்களுடைய நீண்ட கால நிவாரணத்திற்கு பரிகாரம் ஆகாது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு, மான்யத்தில் இன்னும் அதிகமான அளவு பணம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ளத்தடுப்பு சம்பந்தமாக பேசுவதற்கு இன்னொரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அப்போது பல விஷயங்களை வலியுறுத்தலாம் என்று நம்பி, இப்போது இத்துடன் என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN :

சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்று இங்கு வந்திருக்கக்கூடிய துணை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் கூறலாம் என்று நிற்கின்றேன். இந்தத்துணை மான்யக் கோரிக்கையில் ஒதுக்கப் படுகின்ற பணம் பெரும்பகுதி நிவாரணங்களுக்காக ஒதுக்கப் படுகின்ற பணமாக இருக்கும். இவ்வாறு ஒதுக்கப்படும் போது அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி நன்கு எண்ணியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் ஆராய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பால்வகை உணவுப்பொருள்களும், பிற பொருள்களும் பகல் உணவுப்பொருட்களாக 'CARE' "கேர்" துறையினர் நமக்கு வழங்குவதை வினியோகிப்பதற்காக ஆகும் செலவை இதில் குறிப்பிட்டிக் கேட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். ஆனால் இந்தச் செலவுத்தொகையை பார்க்கின்ற நேரத்தில் இவற்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். முன்னரே பகல் உணவுத்திட்டம் சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்காக அரசாங்கத்தார் சட்டமன்ற ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை நியமித்தார்கள். அந்தக்குழு நன்றாக விசாரணை செய்தார்கள்.

28th August 1961] [Sri K. Anbazhagan]

அவர்கள் பல நல்ல கருத்துக்களை, திட்டத்தின் பல்வேறு குறைகளை நம்முடைய சட்டமன்றத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவ்விதம் தெரிவித்த குறைகள் இந்த நேரத்தில், அதாவது பெரியதொரு தொகையை நாம் நன்கொடையாக பெறுகின்ற நேரத்தில், ஏறத்தாழ 3 கோடி ரூபாய் என்று கருதுகிறேன்—தனி நாடு அல்ல என்றாலும், பக்கத்திலுள்ள நாடு அல்ல. என்றாலும் பக்கத்திலுள்ள மாநிலங்கூட இதைவிட அதிகமாகப் பெற்றுயிருக்கிறார்கள். இந்த விதத்தில் நமக்கு கிடைக்கின்ற உதவியை முறைப்படி செம்மையாக விநியோகிக்குமாறு கொடுக்கவேண்டும் என்றால் நல்லமுறையில் இந்தத் துறை கண்காணிக்கப்பட வேண்டும். இந்தப்பகல் உணவு சம்பந்தப் பட்ட திட்டத்தில் பல குறைகள் ஏற்படுகின்றன என்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள பலரும் தெரிவிக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டும். ஆகவே அந்தத் துறையில் பகல் உணவுத் திட்டம் நல்லமுறையில், பயன் படத்தக்க முறையில் நடைபெறுகிறதா, நன்கொடையாக பெறுகின்ற பொருட்கள் நல்ல முறையில் செம்மையாக சேர வேண்டிய இடத்தில் சேருகிறதா என்பதை எல்லாம் சிறந்த முறையில் கண்காணிக்கவேண்டும். இவ்விதம் பெறுகின்ற பொருட்கள் சேர வேண்டிய இடத்திற்கு சேராமல் போகுமேயானால், குழந்தைகட்குப் பயன்தராமல் போகுமேயானால். இதில் நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி பயனற்ற முயற்சியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, பல வழிகளில் இது நமக்கு இழிவை உண்டாக்கும், பிற நாட்டார் நம்மைக் குறைவாக மதிப்பிடுவதற்கு இடமளிப்பதாகும். இதற்கு முன்னால் பிறநாடுகள் தந்த இலவச பால்பவுடர் போன்றவைகள், ஏழை மக்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக பிறர் வழங்கிய பொருட்கள் மார்க்கட்டுக்கு விலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளையும் அதற்கு ஒருவருக்கொருவர் குற்றஞ் சாட்டிக்கொள்வதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அவ்வித மில்லாமல் வெளிநாடுகள் தரக்கூடிய நன்கொடைகளை முழு அளவுக்கு நல்ல வகையில் பயன்படக்கூடிய முறையில் செம்மையாக விநியோகிப்பதற்குத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, இந்தத்துறையில், அதாவது கல்வித்துறைக்குப் பணம் ஒதுக்கியிருந்தும், உள்துறையில், அதாவது லோக்கல் போர்டின் கீழ் இருக்கின்ற, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கீழ் இருக்கின்ற பள்ளிகளில் வேலை செய்யும் ஆசிரியர்களுக்கு இதுவரை சரியாக ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்று அந்த இடங்களிலுள்ள ஆசிரியர்கள் திரும்பத் திரும்பத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ பத்து நாட்களாக எனக்கு மட்டும் கிடைத்த கடிதங்கள் 20—25 இருக்கும். எங்களுக்கு மாதாமாதம் சரியான படி சம்பளம் கிடைப்பதில்லை, ஆறுமாதமாக இந்தப்பள்ளிக்கூடங்களுக்கு எல்லாம் “கிரான்ட் இன் எய்ட்” அரசாங்கத்திலிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை, அதன் காரணமாக

[Srī K. Anbazhagan] [28th August 1961]

எங்களுக்கு ஐந்தாறு மாதங்களாக ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்று நாஞ்சில் பகுதியிலிருந்தும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலிருந்தும் ஆசிரியர்கள் கண்ணீரும் கம்பையுமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதங்களை வேண்டுமென்றால் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் காட்டுவதற்குத்தயாராக இருக்கிறேன். இந்தச் சூழ்நிலையில் கொடுக்கப்பட வேண்டிய சம்பளம் காலாகாலத்தில் கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதின் காரணமாகப் பலப் பல துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஆசிரியர்கள். அவர்களுடைய துன்பத்தைப் போக்குவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றொன்று, பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கல்வித் துறை நிர்வாகத்திற்கு, பள்ளிக்கூடங்களை நடத்துவதற்கு உதவித் தொகை அளிக்க எந்த வகையில் பணத்தைப்பெறவேண்டும் என்கின்ற குறிப்பை அரசாங்கம் அனுப்பியிருந்தும், அதை அங்குள்ளவர்கள் சரியானபடி புரிந்து கொள்ளாமல் பணம் பெறாமல் தடுமாறிக்கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால் ஒருவேளை ஆங்கிலத்தில் இதற்கான குறிப்புகள் அனுப்புவதால், அங்கிருக்கின்ற கிளார்க் இதைச் சரியானபடி புரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கின்றார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. தமிழில் அதை அனுப்பினால் ஒருவேளை அவர்கள் அதைப் புரிந்து செயலாற்றுவார்கள். எந்தவிதத்திலும் ஆசிரியர்களுக்கு எவ்விதம் ஊதியம் கிடைக்கச் செய்வது என்பதை அவர்களுக்கு தெளிவுபடுத்தவேண்டும். இந்த ஒரு பெருங்குறையை உடனடியாக அரசாங்கம் தீர்த்து வைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சத்திற்கு என்று ஒரு பெரும் தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். “பஞ்ச நிவாரணம்” என்று சொல்லியிருப்பது அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லை என்பதை கனம் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துக்கூறினார்கள். பஞ்ச நிவாரணம் என்றிருப்பதை “விபத்து நிவாரணம்” என்று வைத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கடந்த 14-ஆண்டுகளில் பஞ்ச நிவாரணம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை, மேலும் பஞ்சநிவாரணம் இதனால் ஏற்படாது என்றுதான் நம்புகிறேன். விபத்துக்கள் ஏற்படும்போது, நம்மால் முடிந்தவரை உதவிகளைச் செய்து கொடுக்கிறோம். அதிலும் ஏற்படுகின்ற விபத்துக்களை நம்மால் அடியோடு தடுக்க முடியாமலும் இருக்கிறது. இப்போது ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதத்தினால் பல துன்பங்கள் ஏற்பட்டன. இவைகள் எல்லாம் நிரந்தரமாகத் தடுக்கப்பட வேண்டும், அதற்கான திட்டங்களை அரசாங்கத்தார் தீட்டவேண்டும். அதற்கான திட்டங்களை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் சிறப்பான அம்சமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற நடவடிக்கைகளின் மூலம் இனி அந்தவிதமான விபத்துக்கள் ஏற்படாது என்று நம்புவதற்கில்லை. நல்ல காலமாக இப்போது கல்லணை உடைந்து போகவில்லை, இன்னும் சற்று கடுதலாக வெள்ளம் வந்திருந்தால் கல்லணை உடைந்து

28th August 1961] [Sri K. Anbazhagan]

போயிருக்கும். அதிகாரிகள் சற்று முன்கூட்டியே இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கவேண்டும். இனிமேலும், அரசாங்கத்தார் முன்கூட்டியே நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வெள்ளப் பிரச்னை சம்பந்தமான வேறு சில கருத்துக்களை, இதற்கென்று ஒதுக்கியிருக்கின்ற நேரத்தில் கூறலாம் என்று கருதுகின்றேன். இப்போது ஏற்பட்ட வெள்ள விபத்தின் போது, அரசாங்கம் அளித்த உதவி அவர்களுக்கு மனத் திருப்தி அளிப்பதாக இருக்கவில்லை. நான் அறிந்த வரையில் பல இடங்களில், கலெக்டர்கள் இயன்ற அளவுக்கு உதவிகள் செய்ய முயற்சித்தும் கூட, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உதவி, அவர்கள் இழந்திருக்கின்ற இழப்புக்கு ஈடு செய்ய வில்லை. வீடுகள், மாடுகள், தங்கள் உடைமைகள் இவைகளை எல்லாம் இழந்துவிட்டு வாழ்க்கையில் நொந்து போயிருக்கும் ஆதி திராவிட மக்களும், உழவர் பெருங்குடி மக்களும் அவர்கள் இழந்திருக்கின்ற இழப்புக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் 30 ரூபாய் அல்லது 40 ரூபாய் மிக மிகக் குறைவானதாகும். குடிசை போடவே 15, 20 ரூபாய் கீத்து, ஓலை வாங்குவதற்கு மட்டுமே ஆகின்றன. நான் ஒரு சிறு கோட்டை போடுவதற்கு என்ன செலவாகும் என்று கேட்டபோது, கீத்து, கம்பு இவைகள் எல்லாம் போக, கூலி மட்டும் 40 ரூபாய் வேண்டும் என்கிறார்கள். கீத்து, கம்பு, கயிறு, கூலி இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து குறைந்தது 200 ரூபாயாவது வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் மக்கள் தங்கள் துணிமணிகள், நகைகள், மாடுகள், கன்றுகள் இவைகளை எல்லாம் இழந்தாலுங்கூட, சாதாரணமான ஒரு குடிசை போட வேண்டுமென்றால் குறைந்தது 200 ரூபாயாவது வேண்டும். இந்த நிலையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 30 ரூபாய் எந்த அளவுக்குப் போதும் என்று தெரியவில்லை; திருச்சி மாவட்டத் தண்டல் நாயகம் அவர்கள் இந்த ரூபாய் மிகவும் குறைவு என்று தெரிவித்ததாக அறிகிறேன். அவருடைய நிலையில் அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுவவராதலின் தாராளமாக 50 ரூபாய் அளவாவது கொடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்களை நல்லெண்ணத்தோடு கேட்டுக் கொண்டதாகவும் அறிகிறேன். குறைந்தது வீடு இழந்தவர்களுக்கு 200 ரூபாய், அல்லது 150 ரூபாய், அல்லது அதற்கான கீத்து, கம்பு முதலானவைகள் கொடுத்தால்தான் உண்மையில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்ததாக இருக்கும். இல்லை யென்றால் ஏதோ ஆறுதல் சொல்லுவதற்காக அளிக்கப்பட்ட நிவாரணமாகத்தான் இருக்குமே ஒழிய இழந்த இழப்புக்கு சிறிதும் ஈடு செய்வதாக இராது. அந்த வகையில் இன்னும் அதிகமான பணம் ஒதுக்கி, அவர்களுடைய நல் வாழ்வுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அதற்கான அளவில் உதவிகள் முறைப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப-மான்யக் கோரிக்கையின் மேல் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பள்ளிகளில்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[28th August 1961]

மதிய உணவு கொடுக்கும் திட்டத்தைப் பற்றி அநேக குறைகள் இருப்பதாக நமக்குப் புகார்களெல்லாம் வந்து, அதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்து அந்தக் குழு சில சிபாரிசுகளை சர்க்காருக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இருக்கக் கூடிய குறைகளையெல்லாம் தடுக்க என்ன சிபாரிசுகள் செய்திருக்கிறார்கள், அந்தக் குழுவின் ரிப்போர்ட்டை சட்ட சபையின் முன் அமைச்சர் அவர்கள் வைக்கப் போகிறார்களா என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது என்னுடைய நண்பர்களெல்லாம் பேசினார்கள். நமக்கு அமெரிக்க பால் உதவி வந்திருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டியது அவசியம். அது ஒருபுறமிருக்க, பழையபடியே மக்களிடத்திலிருந்து அவர்களுடைய பங்கை கண்டிப்பாக வசூல் செய்து போஸ்ட் ஆபீஸ் ஸேவிங்ஸ் பாங்கில் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லி அவர்களும் இப்போது வசூல் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது பால் முதலியன வரப்போகின்றன. அப்படியானால் இந்தத் தொகையை என்ன செய்யப்போகிறார்கள். உதவி ஒரு வேளை நின்றால் பிற்பாடு அந்தத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு விநியோகிக்கப் போகிறார்களா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலைகளெல்லாம் ஜில்லா போர்டிலிருந்து பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுத்தாலும், லட்சக் கணக்கில் செலவிட்டும் அவைகள் இப்போது ரொம்பவும் சீர் கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. அந்தச் சாலைகளுக்கு இவ்வளவு தொகை செலவழித்தும் பிற்பாடு புதிதாகப் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். நல்ல முறையில் சாலைகளைப் போட்டும் கல்வெட்டில் கட்டாமலிருப்பதால் இந்தச் சாலைகளை உபயோகப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான நிர்ப்பந்தங்கள் இருக்கின்றன. இதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்து திட்டவட்டமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் கரக்பூரிலுள்ள டெக்னலாஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டுக்கு மூன்று பேர்களை அனுப்புவதாகக் கண்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த மாதிரி நாங்கள் வட இந்தியப் பிரயாணம் போனபோது ஜாம்ஷெட்பூரில் டாட்டா நகரில் நல்ல முறையில் டெக்னலாஜிகல் எஜுகேஷன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு மற்ற பிராந்தியங்களிலிருந்து வந்தால் அவர்களுக்கு உதவி கொடுத்து பயிற்சி கொடுத்து வருவதைப் பார்த்தோம். அந்த இடங்களுக்கும் நம்முடைய மாணவர்களை அனுப்ப இன்னும் அநேகம் பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்று பேர்களை அனுப்புவது போதாது. டாட்டா நகர், ஜாம்ஷெட்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு மாணவர்களை அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இர்ரிகேஷன் ஸ்கீம்ஸ்” என்ற தலைப்பில், 25-வது பக்கத்தில், 6-வது இனமாக புதுக்கோட்டையில் ஒரு “ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் டிவிஷன்” Food Production ஒரு “ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன்

28th August 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

ஸப்-டிவிஷன்” இரண்டும் “ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் ப்ரொக்ராம்”-களை நிறைவேற்றுவதற்காக ஏற்பாடு செய்யப் பட்டுள்ளது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில் கூட ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் வேலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை. இப்போது இந்தத் திட்டம் ஹைவேஸ் இலாகாவின் கீழ் வந்த பிறகு 6 மாத காலமாக எங்கள் பிராந்தியத்திலும் மற்ற இடங்களிலும் இந்தத் தொகை சரிவரச் செலவு செய்யப் படவில்லை. அதன் காரணமாக மைனர் இர்ரிகேஷன் வொர்க்ஸ் ரொம்பவும் பாழாகி வருகிறது. அந்த மாதிரி ஸப்-டிவிஷன்களை மற்ற இடங்களில் ஏற்படுத்த முயற்சியெடுத்திருக்கிறார்களா? மைனர் இர்ரிகேஷன் வொர்க்ஸ் ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றப்பட்ட பிறகு இந்த 6 மாதங்களில் என்ன ஆக்க வேலைகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஃப்ளட் ரிலீஃப் (Flood relief) பற்றி அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள் அதற்கு 25 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெள்ள நிவாரணத்திற்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி யாரும் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருக்க முடியாது. மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து இதற்காக எவ்வளவு உதவி பெறப் போகிறோம் என்று தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு இதைப் பற்றி எழுதியிருப்பார்கள். அவர்களும் பதில் எழுதியிருப்பார்கள். ஆகையால் என்ன உதவி வரப் போகிறது என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டிராக்டர்ஸ், புல்டோஸர்ஸ் முதலியவைகளுக்கு ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வருகிறது. சென்ற வருஷத்திலும் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ஒரு நயா பைஸா கூட செலவழிக்கப்படவில்லை. 1961-62-லாவது பூரா தொகையும் செலவழிக்கப்படுமா? அன்னியச் செலவாணி கிடைக்குமா, அவ்வளவும் வாங்கப்படும் என்றாலும், இந்த 6 மாத காலத்தில் எவ்வளவு வாங்கப்பட்டது என்று தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் நமக்கு பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அநேக விவசாயிகள் இந்த விதமான டிராக்டர் களுக்கு டிபார்ட்மெண்டில் போய் க்யூவில் நின்றகொண்டு கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும், மழை பெய்த காலத்தில், உரிய காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டு லாப்ஸ் ஆகி வருகிறது. அன்னியச் செலவாணி இந்த வருஷத்திலாவது கிடைக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதற்கு 25 லட்சமே போதாது. அப்படி யிருந்தாலும் இந்தத் தொகை 6 மாதங்களில் செலவழிக்கப்பட்டு விடுமா? 6 மாதங்களில் எவ்வளவு செலவழிக்கப்பட்டு எத்தனை டிராக்டர்கள் வாங்கப்பட்டுள்ளன என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [28th August 1961]

கல்வி கண்காணிப்புக்காக மூன்று ஜில்லா எடுகேஷனல் ஆபீஸர்களும் ஒரு இன்ஸ்பெக்டர்ஸும் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பப் பாடசாலைகள் மீது கண்காணிப்பு போதாமல் அநேக பள்ளிகள் சரிவர நடக்காமலிருக்கின்றன. அதே முறையில் உயர்தரப் பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் கவனிக்க மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். நல்ல முறையில் பள்ளிகளைக் கண்காணிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உப மானியக் கோரிக்கையில் கண்டிருக்கக் கூடிய பல திட்டங்களை வரவேற்றும், அந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்குப் பல ஆலோசனைகளைச் சொல்லியும் இந்த விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட அங்கத்தினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைச் செலுத்திக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முதலில் இந்த விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் இந்தத் தடவை பேச்சை ஒரு புதிய பாணியில் ஆரம்பித்தார்கள் “இந்தத் திட்டங்களை வரவேற்கிறேன்” என்று. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதும் அங்கத்தினர்களுக்கு அநேகமாகத் தெரியும். ஒரு மாயையிலிருந்து அவர் இப்போது விலகி திட்டங்களின் நன்மைகளை உணர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்; ஆகையால்தான் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி பேச்சை ஆரம்பித்தார்கள். ஆக, கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்காமல் தராதரத்தை அளந்து பார்த்தால் நடந்திருக்கக் கூடிய, நடக்கவிருக்கக் கூடிய நன்மைகளையும் பலன்களையும் ஓரளவு ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்பது எனது கருத்து.

இப்போது பேசிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒரு திட்டத்தைக் குறித்து அக்கறையுடனும், கவலை தெரிவிக்கும் முறையிலும் பேசினார்கள்—அதாவது இப்போது மதிய உணவுத் திட்டத்திற்கு அமெரிக்காவிடமிருந்து கிடைத்திருக்கக்கூடிய உதவி பற்றி. அமெரிக்காவிடமிருந்து கிடைத்திருக்கக்கூடிய உதவிகளில் முக்கியமானது பால் பவுடர். அதுதான் கணிசமாக 60 லட்சம் பவுண்டுக்கு மேல் இந்த வருஷத்திலே கிடைக்கப் போகிறது. அதற்குமேல் எண்ணை போதிய அளவுக்கு எல்லா பள்ளிகளுக்கும் கிடைக்கப் போகிறது. இந்த இரண்டு பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள 27,000 பள்ளிகளுக்கும் மதிய உணவுக்கு வேண்டிய அளவு கிடைத்திருக்கிறது. இந்த இரண்டு பொருள்களையும் எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. பாக்கிப் பொருள்கள், அதாவது அரிசி மற்றும் என்ரிசிட் கார்ண் மீல் முதலியன சிறிய அளவில் கிடைத்திருக்கிறது. முக்கியமாக அமெரிக்காவில் அரிசி அதிக விளைச்சல் கிடைப்பது. இந்த அரிசி

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

நாம் கேட்ட அளவு இல்லை என்று சொன்னார்கள். பிற்பாடு இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய அமெரிக்க தூதர் நான் வாஷிங்டன் சென்றிருந்தபோது அவரும் வந்திருந்தார். நான் அவரிடம் சொன்னேன், அரிசி கொஞ்சமாவது இருக்க வேண்டும் என்று. 11-00 a. m.
அதற்கு மேல் அவர் அமெரிக்க ஜனாதிபதியிடம் நேரடியாகப் பேசி, ஜனாதிபதியும் எங்கிருந்தாவது அதை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று உத்திரவிட்டு இந்த அரிசி நமக்கு இப்போது கொடுக்கப் பட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது குறைந்த அளவிலே தான் கிடைத்திருக்கிறது. அதை எல்லாப் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் விநியோகிப்பது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே எந்த அளவுக்கு உபயோகிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து, இப்போது 5,000 ஜனத்தொகை அல்லது அதற்கு மேலுள்ள மாணவர்கள் உள்ள கிராமங்களுக்கு மட்டும் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சணக்கெடுத்தால் 3½ லட்சம் பேர் ஆகிறது. அந்த அளவுக்கு விநியோகிப்பதற்கு வசதி இருப்பதினாலே, இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே சில பேர் இது என்ன 5,000 ஜனத்தொகை உள்ள பெரிய கிராமங்களுக்கும், நகரங்களுக்கும் மட்டும் கொடுக்கப்படுகிறது, அப்போது சிறிய கிராமங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்கிற முறையிலே பல இடங்களில் பிரசாரம் செய்வதாக நான் கேள்விப் பட்டேன். இப்போது மதிய உணவுத் திட்டம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால், அதிலே அரசாங்கத்தினுடைய உதவி, அதற்குப் பிறகு பொது மக்களின் உதவி ஆகிய இரண்டையும் வைத்துத்தான் நடைபெறுகிறது. 6 நயா பைசா அளவிற்கு அரசாங்கத்தில் இருந்தும், 4 நயா பைசா அளவுக்கு பொது மக்களிடமிருந்தும் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இதைச் செய்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்த 6 நயா பைசா அளவுக்கு கொடுக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தின் உதவி பொருளாகவோ அல்லது பணமாகவோ எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுக்கப்படும். அதிலே இந்த அரிசியும், கார்ன் மீல் கொடுக்கக்கூடிய இடத்திலே கொடுக்கின்ற அளவுக்கு இந்த 6 ந. பை.-வில் சணக்கெடுத்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் அதிகப் படியாக உதவி கொடுக்கின்றோம் என்பது கிடையாது. அதிகமாகக் கொடுப்பது இந்தப் பாலும், எண்ணெயும் தான். இது எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே அமெரிக்காவிலிருந்து வரக்கூடிய அரிசியையும், கார்ன் மீலையும் மட்டும் 5,000-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மட்டும் என்று ஒரு ஏற்பாடு செய்து, அப்படி செய்யப்படுகிற உதவியின் மதிப்பை, இந்த 6 ந.பை.-லிருந்து கழித்து விடுவதற்கான ஏற்பாட்டைத் தான் இப்போது செய்திருக்கிறோம்—ஆகவே எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கும் அதிகப் படியான முறையிலே கொடுக்கவேண்டும் என்கிற முறையிலே இந்தத் திட்டம் வகுக்கப்படவில்லை. கிடைக்கக்கூடிய பொருளை எப்படிச் சிக்கனமாக விநியோகிப்பது, அதை எல்லா மக்களுக்கும்

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

எந்த அளவிலே கொடுப்பது என்கின்ற முறையிலே தான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஒரு பகுதிக்கு அதிகம், இன்னொரு பகுதிக்குக் குறைவு என்கிற அடிப்படையிலேயே கிடையாது. அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப் போவது இந்தப் பாலும், எண்ணையும் மட்டும் தான் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மதிய உணவுத் திட்டம் நடந்து வந்ததிலே முன்னாலே சில குறைகள் இருந்தன. அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு அவைகளை ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தது என்பதைப் பற்றி எல்லாம் குறிப்பிட்டு சிலர் பேசினார்கள். இப்போது அந்த அறிக்கை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதிலே உள்ள முக்கியமான சிபார்சுகளை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, இப்போது புதிய முறையிலே பாலையும், எண்ணையையும் விநியோகம் செய்வது என்ற காரணத்தினாலே, அந்தக் குறைகளை நீக்குவதற்கு என்ன முயற்சிகள் செய்ய முடியும் என்பதை அனுசரித்துத் திட்டங்கள் நிறுவப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே குறைகள் ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. குறைகள் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால்தான், அவற்றைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக இந்தக் குழுவை நியமித்தோம். அதிலே முக்கியமாக சொல்லப்பட்ட குறைகள் என்னவென்றால், பல இடங்களிலே இந்த 6 ந.பை. அளவுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற உதவியையும், அதற்குமேல் பொதுமக்கள் கொடுக்க வேண்டிய 4 ந.பை அளவுக்கு மேலேயும்கூட பொதுமக்கள் போட்டு, இந்தத் திட்டத்தை நன்றாக நடத்தி வருகிறார்கள் என்பது. அதற்குமேல் சில இடங்களில் இந்த 4 ந. பை. அளவுக்கு மட்டும் வசூல் செய்து, அதோடு அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய 6 ந. பை. வையும் போட்டு, 10 ந.பை. அளவிலே உதவியைச் செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களிலே இந்த 4 ந.பை. அளவுக்கு வசூல் செய்ய முடியாமல், அதற்கும் குறைவாக 3, 2, 1 என்று வசூல் செய்து, அந்த அளவிலே அரசாங்கத்தின் உதவியையும் சேர்த்து இந்தத் திட்டத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களிலே பொது மக்களின் உதவியையே பெற முடியவில்லை. அப்படியுள்ள இடங்களில் அரசாங்கத்தின் உதவியை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு திட்டத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு மேல் ரொம்பவும் தனித்து எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு சில இடங்களிலே, அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய இந்த 6 ந. பை. உதவியிலேயே லாபம் அடையக்கூடிய முறையில் திட்டத்தை நடத்தி வருகிறார்கள் என்பது புலனாயிற்று. இந்த எண்ணிக்கை ரொம்பவும் குறைவு. இந்த மொத்தமுள்ள 27,000 பள்ளிகளை எடுத்துக்கொண்டால், 100, 200 என்கின்ற அளவிலே தான் இந்த மாதிரி நடந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே இன்றைக்கு பால், எண்ணை ஆகிய பொருள்களை விநியோகம் செய்ய திட்டமிடும்போது, இந்தக் குறைகளை எல்லாம் எப்படி நீக்குவது என்பதைக் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அந்த முறையிலே தான்

28th August 1961]

[Sri C. Subramaniam]

ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் அவர்கள், இப்போது தான் நாம் பாலும், எண்ணையும் விநியோகிக்கிறோமே, அப்படி இருக்கும்போது மக்களுடைய உதவித் தொகையாகிய 4 ந. பை. வையும் கொடுக்க வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். இந்தப் பாலும், எண்ணையும் உதவிக்கு மேல் தான் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, பதிலுக்கு அல்ல என்பதை நான் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே 6 ந. பை. அரசாங்கத்திலிருந்தும், 4 ந. பை., பொதுமக்களிடத்தில் இருந்து வரவேண்டியது அவசியம்.

இரண்டாவதாக, இப்படி கொடுக்கப்படும் உதவிகளுக்கு ஆரம்பத்தில் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் வேண்டாம். காரணம், பொதுமக்கள் தங்களின் பொறுப்பை உணர்ந்து செய்யக்கூடிய காரியமாக இது இருப்பதால், இதிலே நாம் எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் செய்யக்கூடாது. ஆரம்பத்திலே ஏதாவது இதிலே கட்டுப்பாடுகளோ அல்லது விதிகளோ செய்தால் அவர்கள் பயந்து விடுவார்கள் என்று ஆரம்ப காலத்திலே அதிக சட்டதிட்டங்கள் போடவில்லை. அப்படி சிறு தவறுகள் ஏற்பட்டாலும்கூட, ஆரம்ப காலத்திலே இந்தத் திட்டம் பரவலாக வளருவதற்காக வேண்டி, இதிலே எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுகளோ அல்லது விதிகளோ செய்யப்படவில்லை என்பது என் கருத்து. இப்போது இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தின் அவசியத்தை எல்லா மக்களும் உணர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு இது நன்றாக நடைபெற வேண்டுமானால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இன்னும் அதிகப்படியான விதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு பொதுமக்களிடத்திலே 4 ந.பை. வசூலிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அந்த 4 ந.பை. வசூல் பணத்திற்கு கணக்கு காட்டி, அதை சேவிங்ஸ் பாங்கிலே போட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அப்படி போடப்படும் தொகையை, அவ்வப்போது தேவைக்கு அதிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்போது கணக்கும் சரியாக இருக்கும், வசூல் பண்ணுகிறவர்களுடைய கணக்கையும் சரியாக காட்ட முடியும். இப்போது இத்திட்டத்திற்கு நல்ல ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அநேக இடங்களிலே இந்த முறையில் பணம் வசூலிக்கப்பட்டதை சேவிங்ஸ் பாங்கிலே போட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையை இன்னும் 2, 3 மாதங்களிலே எல்லா இடங்களிலும் ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இப்போது அதே மாதிரிதான் சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய உதவிக்கும், எந்த முறையிலே செய்வது என்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அதை அரிசியாகவோ அல்லது வேறு பொருள் மூலமாகவோ அல்லது பணமாகவோ கொடுக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மதிய உணவுத் திட்டத்திலே உள்ள குறைகளை நீக்குவதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் இன்றையதினம் இதன் மூலம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

இப்போது இந்த பால் விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், அதே போல் மற்றவைகளை விநியோகிப்பதைப் பொறுத்த வரைக்கும் இன்றைக்கு லட்சக் கணக்காகச் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றும், ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்த கேர் ஆர்கனைசேஷனுக்கு நாம் ஏன் கான்ட்ரிபியூஷனாகப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார்கள். நாம் இந்த உதவிகளைப் பெறுகின்றபோது, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இன்னும் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே ஏற்படக்கூடிய செலவுகளை யெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் அவர்கள் இவைகளைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஒரு சிறிய நிர்வாக இயந்திரத்தை இங்கே ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே 3, 4 அதிகாரிகள் நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஆகும் செலவை எல்லாம் நாம் ஏற்றுக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கடுத்தாற்போல், இன்சூரன்ஸ், மார்க்கிங் செலவு வேறு இருக்கிறது. அந்த இரண்டு செலவையும் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இந்த 5 லட்சம் கொடுப்பதிலே இன்சூரன்ஸ், மார்க்கிங் ஆகியவைகளையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதோடு டிரான்ஸ்போர்ட் செலவு வேறு இருக்கிறது. அந்த அளவிலே தான் இவைகளை யெல்லாம் கொடுக்கிறோம் என்பதை அங்கத்தினர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், இந்த பால் பவுடர், மற்ற சாமான்கள் ஆகியவையெல்லாம் ஹார்பரில் கப்பலிலிருந்து இறக்கிக் கொடுக்கும் வரைதான் அவர்களுடைய பொறுப்பு. அதற்குப் பிற்பாடு ஆகும் செலவை யெல்லாம் நாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக ஒப்பந்தம். ஆகவே இன்றைக்கு துறைமுகத்தில் இருந்து பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு வரும்போது, அவைகளை கோடவுனில் கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டும். ஆகவே அந்த கோடவுனிற்ரு நாம் வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அங்கு வைத்திருந்து, அந்தச் சாமான்களை யெல்லாம் ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திற்கும் அதாவது நாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலே இருக்கக் கூடிய இடங்களுக்கும் கொண்டு போய்க் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு இப்போது ரயிலிலே அனுப்பலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யலாம் என்றால், அப்படிச் செய்வது மிகவும் கஷ்டமென்று உணரப்படுகிறது. ஆகையினால், லாரிகள் மூலம், அதுவும் மூடின லாரிகள் மூலம் இதைப் பல்வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டுபோக ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். இந்தப் பொறுப்பை டி. வி. எஸ். ஸ்தாபனம் ஏற்றுக்கொண்டு, எந்தெந்த இடங்களில் இவைகளைக் கொண்டு சேர்க்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டு வருகின்றன. முதலாவதாக டி. ஈ. ஓ. க்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும். டி. ஈ. ஓ. க்களுக்கு மட்டும் போய்ச் சேர்ந்தால் போதாது. ஒவ்வொரு டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர் ரேஞ்சுக்கும்

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

போய்ச் சேர்ந்தாக வேண்டும். இப்பொழுது டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் முன்பில் இரண்டு பங்கு இடங்களுக்கு டி.வி.எஸ். லாரிகள் போகக்கூடிய வசதி இருக்கிறது. அவர்களே அந்த இடங்களுக்குக் கொண்டு போய்ச் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு, அந்த ஒப்பந்தம்கூட கூடிய சீக்கிரம் கையெழுத்தாகும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அதனுடைய ஷரத்துக்களெல்லாம் முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதற்கு தற்பொழுது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. லாரிகள் போகாத இடங்களுக்கு வேறு ஏற்பாடுகள் தற்காலிகமாக செய்துகொண்டிருக்கிறோம். பின்னால் அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்படும். பின்னாலே மறுபடியும் இதைப்பற்றி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை விவரிக்கும்பொழுது, அதுபற்றி சொல்லுகிறேன்.

ஒவ்வொரு டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டரின் ரேஞ்சில் சுற்றேறக் குறைய 100 பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கலாம். சில இடங்களில் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கலாம். சில இடங்களில் அதிகமாக இருக்கலாம். இந்த 100 பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் இவைகளைக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். அந்த இடங்களுக்குப் போவதாக இருந்தால் 5 மைல், 10 மைல் தூரம் உள்ளதாக இருக்கும். இன்றைக்கு இது விஷயமாக அவர்களுக்கு பொறுப்பு ஏற்படுத்தி ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் எத்தனை மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கப்படுகிறது, ஒரு மாதத்திற்கு எவ்வளவு பால் தேவையாக இருக்கும், மற்றபடி எண்ணெய் கொடுப்பதாயிருந்தால் எவ்வளவு எண்ணெய் தேவையாக இருக்கும் என்று கணக்குப் போட்டு, ஒரு மாதத்திற்கு வேண்டிய அளவை அங்கு இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆசிரியர்கள் பொறுப்பில் அவர்கள் டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர்களிடம் வந்து கையெழுத்துப் போட்டு வாங்கிக்கொண்டு போகவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தலைமை ஆசிரியர்கள் இவைகளைப் பள்ளிக்கூடத்திற்குக் கொண்டுபோய் நல்ல முறையில், தண்ணீர் பட்டோ அல்லது மழை அல்லது வேறு காரணமாகவோ அவைகள் கெட்டுப் போகாமல் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் சேமிப்பு செய்வதற்கு என்று ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்பது பற்றியும் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் அந்தந்த பள்ளிகளுக்கு இந்தச் சாமான்கள் போய் சேரக்கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுமட்டுமே போதாது. நல்ல முறையில் அவைகள் விநியோகம் செய்யப்பட வேண்டும், அதற்காக யார் யார் கண்காணிக்க வேண்டும், அங்கு இருக்கக்கூடிய கமிட்டிகளின் பொறுப்பு என்ன, கமிட்டிகளில் யார் இருக்க வேண்டும், பஞ்சாயத்து டீயூரியன்களின் பொறுப்பு என்ன, ரெவின்யூ அதிகாரிகளும் அதைப் போய் பரிசீலனை செய்யலாமா என்பதெல்லாம் ஆலோசனை செய்யப்பட்டு,

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

அதற்கான முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. போதுமான அளவு கண்காணிப்பு இருக்கும்படியான முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதைப்பற்றி புள்ளி விவரங்கள் வைப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. எத்தனை ஸ்டாக் இருக்கிறது, எவ்வளவு பேர்களுக்கு விறியோகம் செய்யப்பட்டது என்பதையெல்லாம் எழுதி வைப்பதற்கு ரிஜிஸ்டர்கள் தயார் செய்து அவர்களிடம் கொடுக்க இருக்கிறோம். குழந்தைகளுக்கு இந்த உணவுப் பொருள்கள் சரியான முறையில் விறியோகம் செய்யப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கும் பொருட்டு, கல்வி அதிகாரிகள் வெகு சுலபமாக அந்த இடம் களுக்குச் சென்று வருவதற்கு அவர்களுக்கு வசதிகள் இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக, இதுவரையில் கல்வி அதிகாரிகள் நடந்தும் போகலாம், பஸ்ஸிலும் போகலாம் என்ற நிலைமையை மாற்றி ஒவ்வொரு ஜில்லா கல்வி அதிகாரிக்கும் ஒரு ஜீப் ஒரு டிரைவருடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக 2½ லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். டெப்யூடி இன்ஸ்பெக்டர்களும் அடிக்கடி பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போய் கண்காணிக்கவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கும் போக்கு வரத்து வசதி நல்ல முறையில் செய்து கொடுத்தால்தான், இன்னும் நல்ல முறையில் கண்காணிப்பு இருக்கும் என்ற காரணத்தினால், அதைப்பற்றி என்ன செய்வது என்பது ஆலோசனையில் இருக்கிறது. அது பற்றி இன்னும் ஒரு முடிவு எடுக்கப்படவில்லையாதலால், நான் இப்பொழுது ஒன்றும் விவரிக்க விரும்பவில்லை.

இன்றைக்கு அதிகாரிகள் என்ன செய்யவேண்டும், ஆசிரியர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கட்டுத்திட்டங்கள் ஓரளவுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இதே போன்று ஒரு பெரிய திட்டம் பொதுமக்கள் எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைத்து கண்காணிப்பாக, ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துக் கொள்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு நல்ல முறையில் தடைபெறும் என்பதை நான் உணர்கிறேன். இன்றைக்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் சட்ட சபையில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதுபோல, பொது மக்களும், பெரு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளும், அதில் போய் உபத்திரவம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இல்லாமல், எப்படி உதவியாக இருக்க முடியும் என்ற முறையில் ஒத்துழைத்து உதவி செய்ய முன்வருவார்களேயானால், இந்தத் திட்டத்தைச் சுலபமாக நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த முடியும், அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியது தான்.

கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 7, 8 மாதங்களுக்கு இந்தத் திட்டம் நடந்து, பிறகு நின்றுபோய்விடுமோ என்று சில பேர்களுக்கு சந்தேகம் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பொறுத்த வரைக்கும், நான் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபொழுது, 'கேர்'

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

(CARE) தலைமைக் காரியாலயத்திற்குச் சென்று இதுபற்றி விவாதித்தேன். இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் சரியாக நடக்கிறது என்று ஏற்படுமானால், அடுத்த வருஷத்தில் இதைப் போல் மட்டும் அல்ல, இதைப்போல் $1\frac{1}{2}$ மடங்கு கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் $4\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள அளவுக்கு நாம் இம்மாதிரி உதவி பெற முடியும். அதற்கு மேலே ஒவ்வொரு வருஷமும் 10 சத விதிகம் அளவு உயர்த்திக்கொண்டே போகிறோம் என்று சொல்லி, இப்பொழுது 5 வருஷங்களுக்கு இதற்கு ஒப்புக்கொண்ட முறையிலே அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் இந்த உதவி நின்றுவிடும் என்று எதிர்பார்க்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. நாம் மட்டும் இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடிந்தால், இன்னும் இம்மாதிரி அதிக உதவியைப் பெற முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

இப்பொழுது நமக்கு 'என்றிச் டி கார்ன் மீல்', அரிசி இவைகள் கொடுக்கிறார்கள், நாம் அரிசி அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறோம் என்ற காரணத்தினால். நாம் கோதுமையை எடுத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தால், அவர்கள் கொடுப்பதற்கு அளவே இல்லை. எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுப்பார்கள். உடனே சிலர் 'இந்தக் காங்கிரஸ் பசங்கள் கோதுமையைச் சாப்பிடச் சொல்லுகிறார்கள்' என்று சில சமயங்களில் பிரசாரம் செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல், கோதுமை நல்ல சத்து உள்ள உணவாக இருப்பதால், குழந்தைகளுக்கு அரிசி சாப்பிடுவது தான் பழக்கம் என்ற முறையில் இல்லாமல், புதிய சத்துள்ள உணவைச் சாப்பிடும் பழக்கத்தை வளர்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்தப் பழக்கம் ஏற்பட வேண்டும், குழந்தைகள் வேறு சத்து உள்ள உணவு வகைகளையும் சாப்பிட்டுப் பழக வேண்டும் என்ற முறையில் நாம் அதற்கு ஏற்பாடு செய்து அந்தத் திட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என் கருத்து. அதுமட்டுமல்ல. பல இடங்களில் கோதுமையை உபயோகப் படுத்தும் பொழுது, ரொட்டி, பன் போன்ற சுவைபுள்ள பதார்த்தமாகச் செய்து குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இப்பொழுது 12 லட்சம், 13 லட்சம் குழந்தைகள் இருக்கின்றன. இப்படியே வளர்ச்சி தொடர்ந்து போய்க்கொண்டிருந்தால், 17 லட்சம், 20 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு நாம் மதிய உணவு அளிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். 20 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு கோதுமை ரொட்டி செய்து கொடுப்பது எவ்வளவு பெரிய காரியம் என்பதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். அதற்காகவேண்டி ஆங்காங்கு 'ப்ரெட் பாக்டரிஸ்' ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருப்போமானால், அதற்கான இயந்திரங்களைக் கொடுப்பதற்குக்கூட அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கலாம். நமது சுகாதார மந்திரி இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவிக்கிறார்கள். குடும்பக் கட்டுப்பாடு பிரசாரம் மக்களிடையே பரவவேண்டுமென்ற காரணத்தினால், அரிசி சாப்பிடுவதினால் அதிகக் குழந்தைகள்

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

பிறக்கின்றன என்று சில பேர்களுக்குத் தோன்றுகிறது, ஆதலால் கோதுமை உணவு கொடுத்தால் அடுத்தத் தலைமுறையிலாவது நம்முடைய ஜனத்தொகை வளர்ச்சி குறையும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அது ஒரு புறம் இருக்க, கோதுமை உணவு நல்ல சத்துள்ள உணவு, கோதுமையை நாம் உபயோகப்படுத்தத் தயாராக இருந்தால் வேண்டிய அளவுக்கு நமக்கு உதவி கிடைக்கும், இந்த வருஷமே வேண்டுமானாலும் பெறலாம். ஆனால், எல்லாவற்றையுமே இந்த வருஷம் எடுத்துக்கொண்டு அவைகளை விநியோகம் செய்வதிலே ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் என்ன செய்வது என்பதைக் கருதி, இப்பொழுது இதைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டு, அடுத்த வருஷத்தில் இன்னும் அதிகமாக கோதுமை பெறுவதுபற்றி ஆலோசிக்கலாம். அதிகமாக கோதுமை வரக்கூடிய அளவுக்கு இடம் இருக்கிறது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது இந்தக் கணக்கில் சேரவேண்டியதில்லை. இதற்கான ஏற்பாடுகளை நல்ல முறையில் செய்தால், குழந்தைகள் ஒரு புதிய சூழ்நிலையிலே நல்ல தேகவளம் உள்ளவர்களாக ஆவார்கள். தேக வளம் காரணமாக அவர்கள் உள்ள வளம் பெருகக்கூடிய முயற்சிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், அம்மாதிரி செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கை நிறைவேறக் கூடிய முறையில், அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரக் கூடிய முறையில் எல்லோரும் இதில் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது தனிப்பட்ட கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல, அல்லது சர்க்கார் பிரச்சனையும் அல்ல. இது பொது மக்களுடைய பிரச்சனை, குழந்தைகளுடைய பிரச்சனை. வெளிநாடுகளில் சென்று பார்க்கும் பொழுது குழந்தைகளுக்காகப் புதிய புதிய சலுகைகள், புதிய புதிய செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். பெரியவர்களுக்குக் கஷ்டம் இருந்தாலும், குழந்தைகளுக்கு முதல் இடம் கொடுத்து பல செளகரியங்களை அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும், ஒரு புதிய சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை ஒப்புக்கொண்டு, ஒப்புக்கொள்ளுவது மட்டுமல்ல, அதை நடைமுறையில் செய்து காட்டக்கூடிய முறையில் எல்லா நாடுகளும் இன்றைக்கு ஏற்பாடு செய்துவருகிறார்கள். ஆகையினால்தான், வெறும் கல்வி மட்டுமில்லை, கல்வி பெற, நல்ல முறையிலே வளர, அதற்கான சூழ்நிலையை, வசதிகளை ஏற்படுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே, இதை ஒரு திட்டமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பல திட்டங்களுக்கு அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால், திட்டங்களை நிறைவேற்ற, கல்வித் திட்டத்தின் மூலமாக வரும் சமுதாயத்திற்கு நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கான பூரண ஒத்துழைப்பை, இந்த சபையும் கொடுக்கும், பொது மக்களும் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, இந்த “Famine Relief” என்ற தலைப்பைப் பற்றி கனம் கல்யாணசுந்தரம் சொன்னார்கள். வால்தவந்தான், “Famine Relief” என்பது பழைய காலத்தில் ஏற்பட்டது.

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

திரு. அன்பழகனும் தன்னையும் அறியாமல் ஒரு உண்மையை ஒப்புக் கொண்டார்கள். “14 வருஷ காலமாக இங்கே பஞ்சம் ஏற்படவில்லை; ஆகவே இந்தத் தலைப்புக்கு அவசியம் இல்லை” என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்கள் 14 வருஷ காலமாக பஞ்சமே ஏற்படவில்லை என்று ஒப்புக் கொண்டதற்காகச் சந்தோஷப்படுகிறேன். இன்றைக்கு சுதந்திரம் பெற்றதிலிருந்து, இந்த 14 வருஷ காலமாக “Famine Relief”-க்கு அவசியம் இல்லாமல் போய்விட்டது என்பது வாஸ்தவத்தான். (சிரிப்பு). ஆகவே, “Famine Relief” என்ற பதம் வேண்டாம் என்று வலியுறுத்தினார்கள். அதை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கிறேன். இனிமேலும் அம்மாதிரி அவசியம் இருக்காது என்று சொன்னார்கள், மூன்றாவது திட்டத்தைப் பார்த்துவிட்டு. “Famine Relief” என்பதற்குப் பதிலாக எந்தப் பதத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று யோசிக்கிறேன் என்று திரு. கல்யாணசுந்தரத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வெள்ள நிவாரணத்தைப்பற்றி, வெள்ளத்தால் ஏற்பட்ட கஷ்டங்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். முக்கியமாக திரு. அன்பழகன் சொன்னார்கள்—அந்த வார்த்தைகள் நினைவுக்கு வரவில்லை—“இழந்த இழப்புக்கு ஈடு செய்வதில்லை நாம் கொடுக்கக் கூடிய நிதி உதவி” என்று சொன்னார்கள். வாஸ்தவம்தான். இழந்த இழப்புக்கு ஈடு செய்வது இன்ஷூரன்ஸில்தான். நாம் இதை ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமாக வைத்தால், நஷ்டம் எவ்வளவோ, அந்த அளவுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கலாம். நாம் இப்பொழுது வைத்திருக்கும் திட்டம், நஷ்டம் பூராவையும் ஈடு செய்யவேண்டும் என்பதல்ல. அது இல்லவே இல்லை. ஈடு செய்யக் கூடிய அளவில், அது ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த சபை சொன்னால், அப்படிச் செலவழிக்க வேண்டுமென்றால், அதுபற்றி தனியாக யோசிக்க வேண்டும். ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் திட்டம், இம்மாதிரி விபத்துக்கள் ஏற்படும்போது மக்கள் அவதிப்படும் நேரத்தில், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்பதுதான். நஷ்டத்தை ஈடு செய்வது என்பதில்லை. நாம் இப்பொழுது போட்டிருப்பது ‘காம்பன்சேஷன்’ அல்லாது ஈடு செய்வதில்லை. நம் திட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்றால், அது வேறு விஷயம். நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது நாம் கொடுக்கும் ரூ. 30 போதாது என்றால், அப்படிக்கேட்ட இடங்களில் 10, 20 என்று அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம். இது தவிர தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள், பாத்திரம் பண்டங்கள், துணிமணிகள் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். இது நிவாரணத் திட்டமாக இல்லாமல், ஈடு செய்யும் திட்டமாக இருக்க வேண்டுமென்றால், அதைப் பற்றிப் பின்னால் பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டிய விஷயமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வெள்ளம் சம்மந்தமாக, ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை சினிமாக்களில், மற்ற இடங்களில் நடந்த அளவிற்குக் காட்டவில்லை என்று ஒரு

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

குறைபாடு. நாம் சினிமாப் படங்களில் காட்டினால்தான் என்பதில்லை. இதில்கூட போட்டா போட்டி வேண்டிய அவசியமில்லை. குறைவான நஷ்டமாக இருந்ததால், குறைவாகவே காட்டியிருப்போம். நானும் சென்று ஒவ்வொரு இடத்தையும் பார்த்தேன். வெள்ளம் வந்த காலத்தில் பீதி ஏற்பட்ட அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்பதைத் திருப்தியுடனே காண்கிறோம். அது மட்டுமல்ல, எந்த அளவு தண்ணீர் வரும் என்று கணக்குப் போட்டார்களோ, அந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் வரவில்லை. ஐந்து லட்சம் க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் வரும் என்று பயந்தார்கள். ஆனால், நல்ல வேளையாக மூன்று லட்சம் க்யூசெக்ஸ் அளவோடு நின்று விட்டது. இரண்டு லட்சம் குறைவாகவே ஆகி விட்டது. ஒரு சில உடைப்பைப் பார்த்துச் சொன்ன சேதம் பற்றிய கணக்குகள் தப்பு என்று இப்பொழுது தெரிகிறது. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு சர்வே நம்பரையும், தம்பர் வாரியாக எடுத்து, எந்தெந்த இடங்களிலே மணல் அடித்திருக்கிறது, எங்கெல்லாம் பயிர் இருந்து கெட்டுப் போயிருக்கிறது என்று பார்த்ததில், நல்ல வேளையாக, வெள்ளம் கொஞ்சம் முன்னால், குறுவை சாகுபடி ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் வந்ததால், நெல் சாகுபடி அதிகமாகப் பாதிக்கப்படவில்லை, பயப்பட்ட அளவில் பாதிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. சில இடங்களில், வெற்றிலை கொடிக்கால், கரும்பு இருந்த இடங்களில் அழிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவை குறைவான அளவில் தான் இருக்கிறது. பத்து ஏக்கர் அல்லது சில இடங்களில் 20 ஏக்கர் என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்த்தால், பூராவும் 4,000 அல்லது 5,000 ஏக்கருக்குள்ளே இருக்கும். இதேபோல மணல் அடித்திருப்பது சுமார் 2,000 அல்லது 2,500 ஏக்கராக்ளாக இருக்கலாம். சில இடங்களிலே 2 அங்குலம், 3 அங்குலம் அல்லது 4 அங்குலம் அளவு மணல் அடித்திருக்கிறது. இன்னும் சில இடங்களில், இரண்டு அடி, மூன்று அடி மணல் ஏறியிருக்கிறது. இம்மாதிரிக் குறைவாக மணல் அடித்திருப்பதை அவரவர்களே மணலை எடுத்து, திரும்பவும் மசகூல், சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்றால், அது முடியாத காரியம். ஆகையினால்தான் இந்த இடங்களிலெல்லாம் சர்க்காரே, ஃபுன்டோசர்களை அனுப்பி, அதிகமாக மணல் ஏறியிருக்கும் பிரதேசங்களில் மணல் வாரி சீர்திருத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வேலை தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. ஃபுன்டோசர்களும் மற்ற இடங்களிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கின்றன. அவர்கள் “எங்களுக்கு வேண்டும், கொடுக்க மாட்டேன்” என்கிறார்கள். பல இடங்களிலிருந்து வரும் ஃபுன்டோசர்கள் பழையனவாக இருப்பதால், அதை பழுதாகி விடுகின்றன. ஆனாலும், இன்றைக்கு மணல் அடித்துவிட்ட நிலங்களை சர்க்காரே சீர்திருத்தம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது சர்க்காரின் கொள்கை. அப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்யும் செலவில் மூன்றில் ஒரு பாகத்தை கிராண்டாகவும், மானியமாகவும், பாக்கியை கடனாகவும் ஏற்படுத்தி, அதை அவர்கள் சில வருஷங்களில், தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவுகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. அவ்வுத்தரவுகள்

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

போம் விட்டனவோ என்னவோ தெரியவில்லை. யாருக்கும் கையில் பணம் இல்லை, அதனால் செய்ய முடியவில்லை என்ற நிலைமை இல்லாமல், சர்க்காரே அந்தக் காரியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு மூன்றில் ஒரு பாகத்தை மானியமாக ஏற்றுக்கொண்டு, செய்வது என்று ஏற்பாடாகி இருக்கிறது.

இதிலே, குறுகிய அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், நஷ்டம் ஏற்பட்டவனுக்கு, அது பெரிய கஷ்டம்தான். தனிப்பட்டவர்களை எடுத்துக் கொண்டால், 1,000 பேருக்கு நஷ்டம் என்றாலும், அவர்களுடைய அளவுக்கு அது பெரிய நஷ்டம்தான். ஆகையினால்தான், சர்க்கார் அவர்களுக்கு உதவி செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறது. மணல் எடுப்பதில் திட்டம் போட்டு, உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஆம், ஃபுன்டோசருக்கு சார்ஜ் உண்டு. மொத்தச் செலவைப் பார்த்து, அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு மான்யமாகக் கொடுக்கிறோம், பாக்கியை அவர்கள் தவணைகளில் கொடுக்கலாம். ஆனால், அவர்கள் உடனடியாகப் பணம் செலவழிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

சில இடங்களிலே, வெற்றிலைக் கொடிக்கால்கள் அழிந்து போய் இருக்கின்றன. மொத்தத்தில் அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்—எல்லோருக்கும் தெரியும் அது 10 செண்ட், 20 செண்ட் என்ற அளவில்தான் இருக்கும் என்று—அதிகம் பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன உதவி செய்வது? கொடிகளை இலவசமாக, விலையில்லாமல், கொண்டுவந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களிலே, இன்னும் ஒரு வருஷம் கழித்துத்தான் வளர்க்க முடியும் என்றால், அந்த நபர்களுக்கு ஏதாவது கடனாகக் கொடுத்து உதவ முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து உதவிகள் செய்ய வேண்டும் என்று கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு இடப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதைப் பார்த்து, எந்த விதமான உதவி செய்யலாம் என்று கேட்கப்படுகிறதோ, ஆங்காங்கே அம்மாதிரியான உதவிகள் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

ஆகவே வெள்ள நிவாரணம், நிவாரணம் என்ற முறையிலே செய்யப்படுகிறது.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நீண்டகால முறையிலே, வெள்ளம் வரும் காலத்தில், அது வராமல் தடுக்க என்னென்ன காரியங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. இதே போல வெள்ளம் 1924-ல் வந்தது. அதற்குப் பிறகு, இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிறது. 1924-ல் வெள்ளம் வந்த காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்த அதிகாரிகள் இன்றைக்கு ஒருவரும் இல்லை. அந்த அனுபவமும் இல்லை. மேட்டூர் அணை கட்டிய பிறகு வெள்ளமே வராது என்று நினைத்தார்கள். அது தப்பு. அதுமாதிரியில்லை என்ற நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

11-30
a.m.

1924-ம் வருஷத்திலே வெள்ளம் வந்த பொழுது என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது என்று பழைய ரிக்கார்டுகளை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியவரும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் அவைகளுக்கு அவசியமில்லையென்று நினைத்து எங்கோ கட்டி வைத்துவிட்டார்கள். நமக்கு இப்பொழுது ஒரு புதிய அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டுள்ள அனுபவம், 1924-ல் ஏற்பட்டுள்ள அனுபவம், மற்றும் சாதாரண வெள்ளம் ஏற்படக் கூடிய காலங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அனுபவம், இவற்றை யெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு, வெள்ளம் வந்தால் அதைத்தடுப்பதற்கு உடனடியாக எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் என்ன என்பதை எல்லாம் விளக்கி ஒரு ஃபிளட் மான்யுவல் தயார் செய்வதைப் பற்றியும் ஆலோசித்து வருகிறோம். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் இடத்திற்கு இடம் மாறுதலாக இருக்கும். திருச்சி ஜில்லாவிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை வேறு, அதன் கீழே உள்ள தஞ்சை ஜில்லாவிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை வேறு. அதேமாதிரி புயல் காற்று அடிக்கிற காலங்களிலே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை வேறு, தஞ்சையிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை வேறு. இதையெல்லாம் கவனித்து ஒரு ஃபிளட் மான்யுவல் (Flood Manual) ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. இதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

வெள்ளம் வந்துவிட்டால் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்குப்போவது மிகவும் அவசியமாய் இருக்கிறது. இப்பொழுது ஜீப்பை வைத்துக் கொண்டு எந்த ரோட்டில் வேண்டுமானாலும் போகலாம். ஆனால் அதேமாதிரி வெள்ளக் காலங்களிலே சாதாரண ரோட்டில் போக முடிவதில்லை. அதற்கு, கட்டமரம் மாதிரி வைத்து, அதிலே ஒரு அதிக சக்தி வாய்ந்த என்ஜினை வைத்துவிட்டால், ஜீப்பிலே போகிறமாதிரி, எந்த வெள்ளத்திலும் போகலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏதாவது ஒரு பக்கம் அது புரண்டாலும் ஆபத்தில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த முறையில், எப்படி தீ ஏற்படும் காலத்தில் தீயணைக்கும் இயந்திரங்கள் வைத்திருக்கிறோமோ, அதேமாதிரி வெள்ளம் வந்து விட்டால் என்னென்ன கருவிகள் தேவை, என்னென்ன இயந்திரங்கள் தேவை, எந்த அளவுக்கு அவைகளை வாங்கி எந்தெந்த இடத்திலே வைக்கவேண்டும் என்ற முறையிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள உத்தேசித்திருக்கிறோம். வெள்ளம் வந்துவிட்டால் அரசாங்க அதிகாரிகள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதைப்போல பொதுமக்களும் என்னென்ன பங்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிந்து கொள்வது நல்லது. இப்பொழுது தீயணைக்கும் படையினருக்கு, தீ விபத்து ஏற்படாவிட்டாலும்கூட, வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒத்திகை நடத்தி, அவர்களுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அதேமாதிரி வெள்ளம் வந்தால் என்னென்ன நடவடிக்கை அரசாங்க அதிகாரிகள் எடுக்க வேண்டும், பொதுமக்கள் எடுக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

கொள்ள வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு ஒத்திகை வைப்பது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். நாம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டாலும் வெள்ளம் வராமல் தடுப்பது முடியாத காரியம். நம்மை மீறி, சில சமயங்களிலே அதிகமாக மழை பெய்யும் பொழுது வெள்ளம் வந்தே தீரும். ஆனால் முன் ஜாக்கிரதையாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாமோ அதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிற்போக்கான நாடுகளுக்கும் முற்போக்கான நாடுகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இதுதான். எதிர்பாராத விபத்துக்கள் எல்லா இடங்களிலும் ஏற்படுகின்றன. வெள்ளம் வராமல் தடுத்திருக்கும் நாட்டை நாம் பார்க்க முடியாது. அதே மாதிரி புயல் காற்று அடித்து கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்படாமல் தடுத்துள்ள நாட்டையும் நாம் பார்க்க முடியாது. ஆனால் ஓரளவு தடுத்தாற்றித்தக் கூடிய சக்தி, நிவாரணமளிக்கக்கூடிய சக்தி, நஷ்டத்தைக் குறைக்கக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது. அந்த சக்தியை நாம் எந்த முறைகளிலே பெற முடியும் என்பதைப் பற்றியும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பது பற்றியும் ஆலோசனைகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. எந்தெந்த இடங்களிலே கரையைப் பலப்படுத்த வேண்டுமோ அந்த முறையிலும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாங்கள் ஆலோசனை செய்து வருகிறோம். நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள புதிய அனுபவத்தின் காரணமாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் தேவையோ அவற்றை எடுப்பதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியை நான் இந்த சமயத்தில் அளிக்கின்றேன்.

சில சமயங்களிலே வீண் வதந்திகளை கிளப்பி விடுவதன் காரணமாக அனாவசியமான நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நாம் பார்த்தோம். கரை புரண்டு வெள்ளம் வருகிறது, ரோடை வெட்டாமல் போனால் ஊரே போய்விடும் என்ற வதந்திகளின் காரணமாக பல இடங்களில் ரோடை வெட்டி இருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக ரோடுகள் பழுதானதோடு மட்டுமல்லாமல் வயல்களும் நாசமடைந்திருக்கின்றன. இந்த மாதிரி வெள்ளம் வந்தால் எந்த இடத்திலே வெட்டினால் போதும் என்று சொல்லி இருந்தால் அந்த இடத்திலே மட்டும் வெட்டியிருப்பார்கள். அப்படி எந்தவிதமான தகவலும் இல்லாத காரணத்தால், எந்த இடத்திலேதான் வெட்ட வேண்டும் என்று தெரியாத நிலைமையில், கண்ட இடங்களில் எல்லாம் வெட்ட வேண்டி வந்தது. கல்லணைக்கு கீழே கோயிலடியிலே ஒரு பெரிய உடைப்பு ஏற்பட்டது. அதிகாரிகள்தான் அதை வெட்டி விட்டார்கள் என்று சமீபத்திலே வந்துள்ள ஒரு செய்தியை நான் பார்த்தேன். இந்தத் தகவலைக்கொடுத்தவர்கள் நேரில் போய்ப்பார்த்து எழுதினார்களா, அல்லது வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டே எழுதினார்களா என்பது தெரியவில்லை. கல்லணையை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் கல்லணைக்குக் கீழே வெட்டி பிரயோஜனமில்லை. மேலே வெட்டினால் தான் அதைக் காப்பாற்ற முடியும். அப்படி இருக்கும்பொழுது ஒரு இன்ஜினியரும் இந்த மாதிரி

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

நினைத்து இருக்க முடியாது. இப்படி பல கற்பனைகளும், வதந்திகளும் உலாவுகின்றன. அதிகாரிகள் மேல் ஏதோ குற்றம் சொல்ல வேண்டும், அதன் மூலம் சர்க்கார் மேலும் ஏதாவது குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்து எதையெல்லாமோ சொல்வதை நாம் பார்க்கிறோம். கல்லணைக்கு கீழே உடைப்பை அதிகாரிகள்தான் ஏற்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லுவது எவ்வளவு பொருத்தமாயிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களும் பொதுமக்களும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எப்படி உடைப்பு ஏற்பட்டது என்ற காரணம் ஒரு புறத்திலிருக்கட்டும். ஆனால் அதிகாரிகள் தான் உடைப்பை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லுவது பொருத்தவே பொருந்தாது. இது போன்று பல கற்பனைகளை கட்டிவிட்டு அதன் மூலமாக பல கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே வெள்ளம் வந்து விட்டால் எந்தெந்தப் பகுதிகளிலே உடைப்பு ஏற்படக்கூடிய இடங்கள் இருக்கின்றன, எங்கெங்கே பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்று மக்கள் தெரிந்து கொண்டால் இந்த மாதிரி சம்பவங்கள் ஏற்படாது. இந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கும் சர்க்கார் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளம் வந்து விட்டதனால் இப்பொழுது புதிய புதிய கோரிக்கைகள் வருகின்றன. தண்ணீர் இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதே, எங்கள் பகுதியிலே அணைக்கட்டு கட்டுங்கள், எங்கள் ஊரிலே வாய்க்கால் வெட்டுங்கள் என்றெல்லாம் கோரிக்கைகள் செய்து வருகிறார்கள். 1924-ல் ஏற்பட்ட வெள்ளத்திற்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் முப்பத்தேழு வருஷத்திற்குப் பிறகு 1961-ல் இந்த மாதிரி வெள்ளம் வந்திருக்கிறது. இந்த கணக்கை வைத்துக் கொண்டு யாரும் நீர்ப்பாசன திட்டம் போட முடியாது. இதிலே உள்ள சிக்கலும் நமக்குத் தெரியும். மைசூருக்கும் நமக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்த அடிப்படையிலே காவேரித் தண்ணீரை நாம் உபயோகித்து வருகிறோம். இந்த ஒப்பந்தத்தை நாம் மீறி விட்டோம். அதை மீறினதற்காக மைசூர் பிராது கொடுத்திருக்கிறது என்று பேப்பரிலே வந்த செய்தியைப் பார்த்தோம். எந்த ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிக்கும் பொழுதும், அது ஒப்பந்தத்திற்குள்ளாக இருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம். திட்ட கமிஷனிலேயேயும் பரிசீலனை செய்து பார்த்து அது ஒப்பந்தத்திற்குள்ளாக இருக்கிறது என்று அனுமதி வாங்கித்தான் ஒவ்வொரு திட்டமும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அப்படியிருந்தம்கூட “ஒப்பந்தத்தை மீறிவிட்டார்கள், மீறி நடவடிக்கை எடுத்து விட்டார்கள்” என்று அவர்கள் சொல்லும்போது, எந்த வகையில் நாம் மீறினோம் என்று தெரிந்துதான் பதில் சொல்லமுடியும் என்ற காரணத்தால் அதைத் தெரிந்து கொள்ள பல சந்தர்ப்பங்களில் முயற்சி செய்துபார்த்தோம். எந்த விதத்திலே ஒப்பந்தத்தை மீறியிருக்கிறோம் என்று தெரிந்தால் பதில் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறோம். கடைசியில் வெளியிலே இது பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதால், அதுவும் மைசூர் மந்திரி

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

பேசியிருக்கும் காரணத்தால், அதற்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்ற காரணத்தால், அதிலே நானும் பங்கெடுத்துக் கொண்ட காரணத்தால், அதைச் சொல்லுவது அவசியம் என்று கருதி இப்பொழுது பேச விரும்புகிறேன்.

மைசூர் சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்திலே இருக்கும் மந்திரிக்கு எழுதி, 'நீங்கள் மத்தியஸ்தராக இருந்து எங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கும் விவகாரத்தைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் அவர்களைக் கேட்டோம், 'நீங்கள் எங்கள் பேரில் என்ன குறை சொல்லுகிறீர்கள்? என்ன குற்றம் சொல்லுகிறீர்கள்? அதை நாமே நமக்குள் பேசி முடித்துக் கொள்ளலாமே' என்று. அப்பொழுது அவர்கள், 'அங்கே வந்து பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம்' என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்களும் அதற்கு ஒத்துக்கொண்டு அங்கே அதுபற்றி பேசினோம்.

அங்கே கேட்டோம் "ஒப்பந்தத்தை மீறிய நடவடிக்கை ஏதாவது இதுவரை நடந்திருக்கிறதா? அப்படி நடந்திருந்தால் அதுபற்றி உடனே எங்களுக்கு நீங்கள் எழுதியிருக்கவேண்டாமா? இப்பொழுதாவது நீங்கள் அதுபற்றி விவரம் கொடுக்க முடியுமா? நாங்கள் எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை என்ன என்று சொல்லுங்கள்; சமாதானம் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறோம்" என்று அவர்களைக் கேட்டோம். அப்பொழுது அவர்கள், "ஒப்பந்தத்தை மீறி ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்ததாகச் சொல்ல வரவில்லை. ஒப்பந்தப் பிரகாரம் நடக்கும்போது சில ஷரத்துக்கள் எங்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கின்றன. அவைகளை விடுவிக்க வேண்டும்" என்று அங்கே பேசினார்கள். நாங்கள் அதற்குப் பதில் சொன்னோம். எங்களுக்கு இருக்கும் தண்ணீரை விட்டுக் கொடுத்து அதற்குமேலே அதிகத் தண்ணீர் உங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எங்களுக்கு இருக்கும் தண்ணீர் பஞ்சத்தில் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஒப்பந்தத்திற்குள்ளாக உங்களுக்கு வரவேண்டிய தண்ணீரை உபயோகப் படுத்துவதிலே ஏதாவது கஷ்டம் இருக்கிறதா? அப்படி ஏதாவது கஷ்டம் இருந்தால், அதை எங்களுக்கு எழுதி அனுப்புங்கள். நாங்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, நீக்க முடியுமானால் நீக்கக்கூடிய பரிகாரம்தேட ஆலோசித்துப் பார்ப்போம்" என்று சொன்னோம். இதுவரைக்கும் எந்தவிதமான தகவலும் மைசூரிலிருந்து வரவில்லை. ஆனால், அவர்கள் "சென்னை அரசாங்கம் ஒப்பந்தத்தை மீறிவிட்டது. அதுபற்றி நாங்கள் பிராது கொடுத்திருக்கிறோம்" என்று சொல்வது எந்த அளவு பொருத்தமாக இருக்கும் என்று யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஒரு ராஜ்யத்திற்கும் இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கும் ஏற்படக் கூடிய தகராறு என்றோ, தமிழ்நாட்டுக்கும் மைசூருக்கும் இடையே முரண்பாடு என்றோ இதை வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. காவேரித் தண்ணீரை எப்படி தமிழ்நாட்டுக்கும் மைசூர் ராஜ்யத்திற்கும் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்பதுபற்றி

[Sri C. Subramaniam]

[28th August 1961]

கலந்தாலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும். அந்த முறையில் ஒத்துழைக்க நாங்கள் என்றைக்கும் தயாராயிருக்கிறோம் என்ற உறுதியைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், வேறு நமக்கு நீர்ப்பாசன வசதியே கிடையாது. ஆகையால், இருக்கும் உரிமைகளை விட்டுக் கொடுத்து, தண்ணீரை விட்டுக் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்வது முடியாத காரியம். ஆனால், இருக்கும் ஒப்பந்தத்திற்குள்ளே அதை நிறைவேற்றுவதிலே ஏதாவது சங்கடங்கள் இருக்குமானால் அவைகளைத் தீர்க்க என்றைக்கும் தயாராயிருக்கிறோம் என்ற உறுதியை எல்லோருக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அன்டை ராஜ்யங்களுக்கும் நமக்கும் பல் வேறு சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோதிலும், அவைகளைச் சுமுகமாகத் தீர்த்துக் கொள்கிறோம். ஆந்திராவுக்கும் நமக்கும் பாகப் பிரிவினை ஏற்பட்டதின் காரணமாக, பல நிதிப் பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டன. அந்த நிதிப் பிரச்சனைகள் எவ்வளவு சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட்டன என்பதை விஷயமறிந்தவர்கள் அறிவார்கள். மத்திய அரசாங்கத் திலிருந்து வந்த பிரதிநிதிகூடப் பாராட்டியிருக்கிறார். 'இம்மாதிரி ஒரு தாராள மனப்பான்மையோடு எந்த சர்க்காரும் நடந்து கொண்டால் ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் பிரச்சனை என்பதே இருக்க முடியாது' என்று வாயால் சொன்னது மட்டுமல்ல, அதுபற்றி ஒரு அறிக்கையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அந்த அதிகாரி சமர்ப்பித் திருக்கிறார் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையால், நம்முடைய தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், மற்றவர்களுக்கு இடைஞ்சல் செய்ய வேண்டும் என்பது நோக்கம் அல்ல. மற்றவர்களுடைய உரிமையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதும் நம்முடைய நோக்கமல்ல. நம்முடைய உரிமையை நாம் விட்டுக் கொடுக்காமல், அதை நல்ல முறையில் அனுபவிக்கவேண்டும். அப்படி அனுபவிக்கும்போது மற்றவர்களுடைய உரிமைகளுக்குப் பாதகமாக இருக்கக்கூடாது. மற்றவர்களுடைய உரிமைகளுக்கு நாம் பாதகமாக இருந்தால் அதைத் தீர்க்க எப்பொழுதும் தயாராயிருக்கிறோம், அந்த முறையில் பணியாற்றத் தயாராயிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால், ஒருவருக்கொருவர் ஏதோ பிராது சொல்லி குற்றச்சாட்டு முறையில் இதை அணுக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏதாவது சங்கடம் இருந்தால் அதைத் தீர்க்கத் தயாராயிருக்கிறோம்.

ஆகவே, புதிதாக அனை கட்டுவது, வாய்க்கால் வெட்டுவது என்றால், அது இந்த ஒப்பந்தத்தை மீறியதாகும். இந்த ஒப்பந்தத்தை மீறி நாம் எதையும் செய்வதில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால், ஒப்பந்தத்தை மீறி எதுவும் செய்ய முடியாது. "வெள்ளம் வந்து விட்டது ஆகையால் வெள்ளத்தை

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

உடனடியாக உபயோகிக்க வேண்டும்” என்றால், அந்த முறையில் நாம் இப்போதிருக்கும் ஒப்பந்தப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. நேசமணி அவர்கள் சொன்ன விஷயங்கள் இந்த ஸப்ளிமென்டரி கிராண்டிலே வருவது இல்லை. அவர் குறிப்பிட்டவை பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. கன்யாகுமரியைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் சொன்னபடி நடந்தால்தான் பிரச்னை தீர்ந்துவிட்டதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அந்தப் பிரச்னை நல்ல முறையில் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அதன் மீது முடிவு எடுக்கப்பட்டாலும்கூட, ‘நாங்கள் சொன்னபடி இல்லை, ஆகையால் இந்தப் பிரச்னை தீரவில்லை, அதைத் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருப்போம்’ என்றால் இந்தப் பிரச்னை தீராது. குறிப்பாக அவர் ஆசிரியர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். இன்றிருக்கும் முறைப்படி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேறி, இரண்டு வருஷப் பயிற்சி பெற்றதற்குப் பிறகு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களாக வருகிறார்கள். அங்கே எட்டாவது, ஒன்பதாவது தேறினால் போதும். அதற்குப் பிறகு ஒரு வருஷப் பயிற்சி பெற்றால் அவர்களுக்கு செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் என்ற பெயர் வந்து விடுகிறது. செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர் என்ற பெயர் அங்கும் இருக்கிறது, இங்கும் இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, இரண்டுக்கும் ஒரேவிதமான சம்பளவிதித்ததான் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வார்களானால், அதை உடனடியாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது. அதிலே சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒரே வேலைதான் செய்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்காக பி.ஏ., எல்.டி. ஆசிரியர்களுக்கு ஈடாகக் கொடுத்துவிட முடியுமா என்ன? அவர்களைவிட வேலைப் பளு குறைவாகத்தான் இருக்கமுடியும். வேலையைப் பொறுத்தது மட்டுமல்ல இது. அதிகமாக பயிற்சி பெற்றவர்கள், அதிகத் தகுதி பெற்றவர்கள் என்றால், அந்தத் தகுதியின் அளவிற்கு அவர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தியாக வேண்டும். தகுதிக் குறைவாக இருந்தால் குறைவான சம்பளம் தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். இருந்தாலும், கஷ்டம் இருக்கிற காரணத்தால், பத்து வருஷ அனுபவம் ஏற்பட்டிருந்தால், அவர்களை செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களாகக் கருதி, இந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ஆசிரியர்களைப் போலவே பயிற்சிபெற்றவர்களாக அவர்களை ஒப்புக்கொண்டு, அவர்களுக்கும் இதே சம்பளம் கொடுப்பது என்று உத்தரவு போட்டாய்விட்டது.

அடுத்தபடியாக, வித்வான்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு இங்கு எத்தனை வருஷப் பயிற்சி, என்ன பரிட்சை என்றெல்லாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அங்கும் வித்வான் என்ற பெயர் இருக்கிறது, இங்கும் அதே பெயர் இருக்கிறது, ஆகையால்,

[Sri C. Subramaniam] [28th August 1961]

இரண்டு பேருக்கும் வித்தியாசம் இல்லை, இரண்டு பேருக்கும் ஒரே சம்பளம்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றால், அது ஒப்புக் கொள்ள முடியாத காரியம்.

இதுபோன்றிருக்கும் சிக்கல்களே தவிர, வேறு சிக்கல் கிடையாது. எந்த எந்த விஷயங்கள் பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ, எந்த எந்த விஷயங்களைக் குறித்து அவர்களோடு கூட உட்கார்ந்து முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவற்றையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைகு விஷயம் சொல்லப்பட்டது. அதாவது, ட்ராக்டர் விஷயத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராமசாமி முதலியார் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். ட்ராக்டருக்காக சென்ற வருஷத்திலே பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் அப்பொழுது செலவழிக் காமல் மறுபடியும் இப்பொழுது கேட்கிறீர்களே, பட்ஜெட்டிலேயே கொண்டு வந்திருந்தால் என்ன? என்று திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் கேட்டார்கள். இந்த ட்ராக்டர்களை ரஷ்யாவிலிருந்து தருவிப் பதற்காக—அவை ரஷ்யாவிலிருந்து உடனடியாக வந்துவிடும் என்ற அடிப்படையில்—சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டிலே தொகை ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலே அவை வருவ தில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. அவைகளைத் தவிர்க்க முடிய வில்லை, சென்ற ஆண்டுக்குள்ளாக வந்துவிடும் என்று எதிர்ப் பார்த்து, சென்ற பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டது. ஆனால், சென்ற வருஷம் வரவில்லை. இந்த வருஷத்திற்குள்ளேயே வந்துவிடக் கூடியதாக இருப்பதால், அடுத்த பட்ஜெட்டில் போடவேண்டிய தில்லை என்ற காரணத்தால், உபமான்யக் கோரிக்கையில் காரணப் பட்டிருக்கிறது. சில சிக்கல்களின் காரணமாக ட்ராக்டர்கள் சென்ற ஆண்டிலேயே வந்து சேரவில்லை. ரஷ்ய உதவிப் பிரதம மந்திரி வந்தது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருக்கும். அவரிடத்தில் இதைப்பற்றிப் பேசினேன். இப்பொழுது அந்தச் சிக்கல் தீர்ந்து விட்டது. 'க்ளியரன்ஸ்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த வருஷத்தில் ட்ராக்டர்கள் வந்துவிடும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம். ஆகவே அவை வர இருப்பதால், இதில் குறிப்பிடப் பட்டிருந்தால்தான் பணம் கொடுக்கமுடியும் என்று உபமான்யம் கோரப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டன. மைனர் இறி கேஷனைப்பொறுத்தவரைக்கும். எந்த அளவுக்கு அதிகமாகச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங் கள் சிறிய அளவில் தான் இருப்பதால், சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங் களுக்கு ஒரு புதிய ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். அதற்காக அதிக மான நிதி ஒதுக்கவேண்டும். அந்த வேலை துரிதமாகவும் சரியாக

28th August 1961] [Sri C. Subramaniam]

வும் செய்யவேண்டுமென்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு எல்லாவிதமான முயற்சியும் செய்யப்படும் என்று உறுதியும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த அடிப்படையில் மான்யங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

* SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of personal explanation, Sir, அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் பேசிய கருத்துக்களுக்கு விடை அளிக்கும்போது, நான் பேசிய ஒரு கருத்தை நேர் மாறாக அவர்கள் வெளியிட்டு, அதனால் பெரு மகிழ்ச்சி கண்டார்கள். 'பஞ்ச நிவாரணம்' என்ற தலைப்பை அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 'விபத்து நிவாரணம்' என்று வழங்கினால் போதும், ஏனென்றால் அந்தத் தலைப்பு அவ்வளவு பொருத்தமாக இல்லை என்று நான் தெரிவித்துவிட்டு, 14 ஆண்டுகளாகவே பஞ்ச நிவாரணம் எவ்வகையிலும் இந்த நாட்டில் நடைபெறவில்லை என்று சொன்னேன். நான் பஞ்சம் என்பது 'பற்றாக்குறை' என்ற கருத்திலேதான் குறிப்பிட்டேன். அந்தப் பற்றாக்குறையில் மாற்றம் இல்லை என்றும் தெரிவித்தேன். ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் நேர்மாறாகத் திருப்பி, பஞ்ச நிவாரணமே நடத்த அவசியம் இல்லாத அளவுக்கு நாடு செழிப்பாக இருக்கிறது என்ற கருத்திலே எடுத்துக்கொண்டு 'அன்பழகனே எங்களைப் பாராட்டினார்' என்று தெரிவித்தார்கள். அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டத் தயார், இவ்வளவு திறமையாக பேசுவதற்காக. ஆனால், அதே நேரத்தில் உண்மையை மறைத்தோ மாற்றியோ அவர் பேசியிருக்க வேண்டாம். மற்றவர்கள் எப்படித்தவருன வதந்தியை உலவ விடுகிறார்கள் என்று பேசிய அமைச்சர் அவர்கள், அத்தகைய வதந்தியைச் சட்டசபையிலேயே உற்பத்தி செய்கிறார் என்ற நிலைமைக்கு அவர் ஆளாகிறார். இவ்வாறு வது அமைச்சர் அவர்கள் திரித்துக் கூறாமல் இருப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இது முதல் தடவை அல்ல திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடைந்து உடனடியாக ஏமாற்றம் அடைந்தது.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE FOR THE YEAR 1961-62.

A—Expenditure on Revenue Account

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 100 under Demand I—Land Revenue Department.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 100 under Demand I—Land Revenue Department.”